

RAZ DWA TRZY..

Jeszcze jedna Polka rekordzistką świata.

Podczas zawodów jubileuszowych ŁKS-u lekkoatletka tegoż klubu, Smętkówna, ustanowiła nowy rekord świata w rzucie oszczepem oburącz, uzyskując wynik 59.34 m

W Lidze jesteśmy o krok od rozstrzygnięcia.

Wisła, Ruch i Pogoń przed ostateczną walką o tytuł mistrzowski.

Kraków, 30 października.

Liga plata nam ciągle niespodzianki. Ostatnio jesteśmy bowiem świadkami takiego wyrównania klasy naszych drużyn ligowych, iż dopiero ostatecznie dosłownie rozgrywki decydują o mistrzostwie. Podczas gdy w latach 1927—1928 Wisła, zdobywając bezapelacyjnie mistrzostwo Polski, już na kilka tygodni przed zakończeniem rozgrywek miała je zapewnione, to w późniejszych latach sytuacja pod tym względem radykalnie się zmieniła.

I w tym roku jesteśmy świadkami podobnego stanu rzeczy. Tak Wisła, jak i Pogoń oraz Ruch mogą sięgnąć po tytuł mistrzowski (teoretycznie jeszcze Cracovia), a językiem swego rodzaju u wagi może być Cracovia, której ostatni mecz z Ruchem może dużo zaważyć.

Wiele jednak przemawia za tem, iż mecz środowy Wisły z Pogonią na boisku krakowskim o godzinie 1.30 zdecydowanie już definitywnie o zdobyciu mistrzowskiego tytułu za r. 1933.

W drugiej grupie również przybliżyliśmy się już ku rozstrzygnięciu, jednak poza „wysobodzeniem” się Warszawianki i 22 p. p. od walki w „gru-

pie spadkowej”, wszystkie cztery pozostałe kluby są jeszcze zagrożone. Najlepiej stoi Warta, zaś najgorzej Czarni i Podgórze, choć sytuacja Garbarni nie jest też do pozazdroszczenia.

GRUPA FINALISTÓW.

Nazwa klubu	Gier	Punktów	Stos. bram.
Wisła	9	12	14:8
Ruch	9	12	23:14
Pogoń	8	10	19:15
Cracovia	8	9	17:15
L. K. S.	9	6	11:18
Legja	9	3	9:23

DRUGA GRUPA.

Nazwa klubu	Gier	Punktów	Stos. bram.
Warszawianka	9	12	20:13
K. S. Strzelec	9	10	16:18
Warta	9	9	16:16
Garbarnia	9	8	22:19
Podgórze	9	8	10:15
Czarni	9	7	15:18

Cracovia—ŁKS 3:2 (1:0).

Kraków, 30 października.

Spotkanie dwóch przeciwników, nie mających właściwie pretensyj do sięgania po tytuł mistrzowski, dostarczyło przecież wiele zmiennych emocji — od bardzo pięknych poczyniń począwszy, aż do bardzo słabych momentów na końcu. Odnosi się to specjalnie do Cracovii, która chwilami potrafiła zaanimować publiczność do frenetycznych oklasków za piękną grę, aby niedługo potem zawodzić krańcowo. W zależności od tego nastawienia białoczerwonych rola Ł. K. S-u rosła lub malała, a ponieważ szczęście było i jest szczególnie dzisiaj ważkim argumentem, przeto niewiele brakowało, aby goście wynieśli punkt z tego spotkania. Nie odpowiadałoby to sile drużyny, gdyż miejscowi byli stanowczo lepszym zespołem, ale tak być mogło.

Możliwość ta łączy się dziś

z piękną sprawą sędziów piłkarskich,

co zresztą jest bolączką także i związków zagranicznych. Dalecy jesteśmy od zamiaru przypisywania sędziemu złej woli, czy czegoś podobnego. Nie. Jednakże nie sposób jest przejść do porządku nad faktem niezgodnego z przepisami prowadzenia zawodów.

Dla każdego przeciętnego widza nie jest tajemnicą, że każdy rzut musi być wykonany z miejsca na gwizd sędziego. Tymczasem w 31 min. po przerwie miało miejsce nast. zdarzenie: Sędzia dyktuje rzut wolny przeciw Cracovii. Zawodnik ŁKS-u otrzymuje piłkę, by wykonać rzut, ale nie ustawiwszy piłki na właściwym miejscu, bez zatrzymywania jej kopie dalej. Zawodnicy Cracovii stoją bez ruchu w oczekiwaniu na zgodny z przepisami rzut wolny, z czego korzysta Miller i strzela bramkę. Jest to

wyraźne naruszenie przepisów

i trudno pogodzić się z faktem, że dzieje się to

na oczach sędziego ligowego. Można przeoczyć „spalony”, nie widzieć „fauli”, reki i t. p., ale niedopuszczalne jest tolerowanie elementarnych błędów o zasadniczym znaczeniu. Wypadek powyższy nie wpłynął wprawdzie decydująco na los klubów, bo walka była bez poważniejszego nad prestię znaczenia, jednakże na jakości gry Cracovii wpłynął decydująco.

Cracovia wystąpiła ze zmianą w każdej linii, nie osiągnęła jednak przez to

żadnego efektywnego polepszenia

którejkolwiek z nich. Natomiast grała bardzo ambitnie, jak długo czuła nerwy jej na to pozwalały. Zmiana nastawienia psychicznego rysowała się wyraźnie na jakości gry, a najjaśniej widocznym to było po błędzie sędziego, dającym gościom drogą bramkę. Od tej chwili nie grali.

W ataku nowością był Mysiak, jako prawy łącznik, w miejsce Zielińskiego. W grze jego widać było pewne skłonności napastnicze, ale więcej wlaźł z niego rasowy pomocnik, który zawsze i na nowej pozycji jest pożyteczny. Od reszty wyróżniał się zdecydowaną grą. Indywidualnie najlepiej reprezentował się Ciszewski, jako taktik ciągle na poziomie. Gracz ten był równocześnie jedynym napastnikiem, okazującym zrozumienie konieczności strzelania, czego nie można było znaleźć u żadnego z pozostałych graczy. Reszta dążyła do „murowanej” pozycji i dlatego zaniedbała najlepsze okazje strzelania. A już paradoksalnie wyglądali niektórzy, przestrzeliwujący te „murowane” pozycje z kilku kroków. Trójka środkowa nie miała w Malczyku właściwego kierownika, a przyczyna tego była również hamowanie rozędu ataku przez zbędne „wózkowanie”. Mniej dobrze, niż ostatnio, grał Zembaczynski, stroniący wyraźnie od strzału. Bardzo słabym punktem był Kubiński, utrudniający współpracę bezplanową wędrowką, niast pilnować pozycji na skrzydle.

Linia pomocy grała dobrze defensywnie. Znacząco gorzej przedstawiał się kontakt z atakiem. Chruściński nie zawsze potrafił przystosować podania do potrzeb ataku. Pod koniec poprawił się. Ze skrajnych ofiarny Seichter był skuteczniejszy.

W obronie pojawił się Zacheński obok Pajaka i potwierdził swą formę. Pajak miał momenty niejasne, gdy zapalał ponosił go zbyt naprzd, przez co odsłaniał tyły. Szumiec był pewnym punktem.

Drużyna łódzka grywała już lepiej, szczególnie w linii ataku. Obecnie dominującą rolę posiada w niej trójka obronna, a w niej przedewszystkiem Piasecki, którego gra nosiła wszystkie cechy — łącznie ze szczęściem — doskonałego bramkarza. Liczne robinsonady, wypalanie piłki w najtrudniejszych, zdawałoby się beznadziejnych sytuacjach, cieszył znowem i przynosił mu zasłużony poklask. Stary Karasiak swoją rutyną, a Fliegel szybkością i zdecydowaniem stworzyli bardzo dobrą linię, która ma główną zasługę w niedopuszczeniu napastników Cracovii do wyzyskania przewagi.

Inaczej przedstawiała się już sprawa z linią pomocy. I tu grano ambitnie, z sercem, ale już mniej stylowo i solidnie. Silny przeciwnik zmusił do gry defensywnej i jej się przedewszystkiem oddano. Środkowy Welnic zdradzał lepszą klasę od sąsiadów.

Najmniej zadowolona mogła dać gra ataku. Pod względem kombinacyjnym dał on bardzo mało, a dopiero wyzyskanie szybkości i tankowania Króla uczyniło jego grę niebezpieczniejszą dla gospodarzy. Walory Króla nie mogły znaleźć uwydatnienia na skrzydle przy opiece Seichtera, do piero przejście Króla na łącznika zmieniło sytuację i wtedy Król czynił spustoszenia w tyłach Cracovii. Partner jego Feja, jak i środkowy Sowiak mieli dobre momenty. Nie więcej. Zwyśmiali byli na prawej stronie Koprowicz i Miller.

Skład drużyny i przebieg gry.

Cracovia: Szumiec, Zacheński, Seichter, Chruściński, Ziłka, Kubiński, Mysiak, Malczyk, Ciszewski, Zembaczynski. Ł. K. S.: Piasecki, Karasiak, Fliegel, Pegza II, Welnic, Jalczyk, Koprowicz, Miller, Sowiak, Feja, Król.

Cracovia rozpoczyna grę groźnymi atakami i już w 3 min. Piasecki świetnie broni. W następnych minutach ataki Cracovii stają się coraz natęższe i lada chwila może paść bramka, gdyby napastnicy Cracovii chcieli strzelać. Z pomocy przychodzi „faul” na Mysiaku i rzut karny Kubińskiego przynosi „prowadzenie” w 10 min. Cracovia lekko przechodzi linie ŁKS dobrami podaniami. Do pola karnego tylko zresztą, w niem zaprzeczająca się pozycje z kilku kroków. Gdy zaś Ciszewski zdecydowanie się na strzał, Piasecki swą klasą likwiduje pięknie. Po stronie ŁKS udaje akcje należące do skrzydłowych. Jest ich mało i przyniosły one niebezpieczeństwo.

Zaraz w 2 min. po przerwie czterech napastników Cracovii może strzelić z kilku kroków do bramki. Przepuszczają piłkę, podobnie, jak i kilkakrotnie później. To znowu Malczyk, będąc sam pod bramką, strzela w aut, a Ciszewski i Mysiak z 2 m. dosłownie przenoszą piłkę nad poprzeczkę. Dopiero w 15 min. dobre podanie Ciszewskiego wyszukuje Malczyk i strzela pod poprzeczkę. Podobnie sytuacja trafiają się Cracovii potem kilkakrotnie i są fatalnie marnowane. Wreszcie po kornym Mysiaku głową strzela, mimo interwencji Piaseckiego w 26 min. Już dwie minuty później Król wyszukuje błąd taktyczny Pajaka i uzyskuje pierwszy punkt, za którym idzie drugi w 31 min. po omówionym poprzednio incydencie z rzutem wolnym. Cracovia zdeprymowana oddaje inicjatywę przeciwnikowi. Wynik nie ulega jednak zmianie.

Widzów około 3.500. Obiektywny sędzia p. Wiciński popisał jeden, ale poważny błąd.

J. K.

Warta—Warszawianka 3:2 (2:1).

Poznań, 29 października (Tel). Padający od razu deszcz zamienił boisko Warty w jedną wielką kałużę, która zupełnie uniemożliwiła regularną grę, o ile w ogóle zawody przeprowadzone w takich warunkach, gdzie gracze brnęli po kostki w błocie, można nazwać grą. Drużyny wystąpiły w nast. składach: Warszawianka: Jachimiek, Pawlak, Rusin, Materski, Gazur, Hahn, Kornogol, Florek, Lachowicz, Prosator i Wieczorek. Warta: Konieczny, Pawlak, Flieger, Przykucki, Nowicki, Smiglak, Radojewski, Prosiński, Szerlke, Knioła, Nowacki.

Grę rozpoczyna Warta i ujmuje z miejsca inicjatywę którą dźwierz bezsprzecznie do 35 minut gry. Warta, pamiętając, że zwycięstwo odsunie ją od strefy zagrożonej spadkiem z Ligi, wszelkimi siłami stara się o zwycięstwo. Już pierwsze chwile przyniosły liczne ataki zielonych na bramkę Warszawianki. To też w 7 min. Warta po kornym

strzelonym ślicznie przez Nowackiego, zdobywa „prowadzenie” przez Szerfego głową. Mimo ciężkiego terenu gra jest stosunkowo żywa.

Warszawianka, która dzisiaj przedstawiała się nieciernej cprawda publiczności poznańskiej znacznie korzystniej, niż w latach ubiegłych, stara się raz po raz zagrażać i to dość niebezpiecznie bramce gospodarzy. Warta jednak nadal prze na przód i stwarza liczne groźne sytuacje, które wyjaśnia dobrze dysponowany Jachimiek. Zupelnie niespodziewanie w 25 min. Lachowicz po przeprowadzeniu piłki niemal od środka boiska i minijem wszystkich formacji gospodarzy, pakuje piłkę obok wybiegającego bramkarza Warty, Koniecznego do siatki.

Oddat przewaga Warty nie jest już tak bardzo widoczna. Gospodarze jednak niedługo potem zdobywają znowu prowadzenie w 34 min. z silnego, wysokiego strzału Szerfego po zamieszaniu podbramkowym. Zacheński tym sukcesem „Warciarze” znowu napierają na bramkę przeciwnika.

LEGJA—RUCH 1:0 (0:0).

Warszawa, 28 października. (tel.) Skład Ruchu: Kurek, Wadas, Katzy, Badura, Zorzycki, Dziwisz, Urban, Gwóźdź, Peterek, Giemza i Włodarz. — Skład Legji: Keller, Martyna, Jesionka, Szaller, Cebulak, Przedziecki II, Rajdek, Przedziecki I, Nawrot, Nowakowski i Wypijewski.

Widzów 3000. Legja spłatała

niemiłego figla Ruchowi,

który był pewny zwycięstwa. Po szeregu porażek w sezonie jesiennym, po raz pierwszy odebrała przeciwnikowi oba punkty.

Co było przyczyną tej zmiany? Głównie się mówi o dwóch ludziach — o p. Ruch i Wierze. Pierwszy z nich zakończył kryzys, trwający od czerwca i ustalił formy organizacyjne, w jakich klub ma nadal się rozwijać. Drugi wypracował drużynę kondycje fizycznej.

Od szeregu miesięcy rozegrała Legja pierwszy mecz zespółowo. Mecz, w którym nie kilka gwiazd, ale cała drużyna pracowała na wynik. Drużyna, która pokonała Ruch.

nie miała właściwie słabego punktu.

Wytrzymałość dzisiejszej drużyny Legji jest o wiele większa, niż tej drużyny, która przebywała w Krakowie. Pomimo dobrej formy Legji, Ruch był b. trudnym do pokonania przeciwnikiem.

Przyznać trzeba, iż wśród drużyn reprezentacyjnych żaden klub ligowy nie pokazał w stołecznych pięknej gry. Bo też żaden klub nie ma tak wyrównanej drużyny, jak Ruch. Gra Słazaków daleka jest od wzorów klasycznych. Cała drużyna w czambuł nie uznaje gaszenia piłki. Piłkę kopie we wszystkich poząjach z powietrza. Jeżeli idzie o grę w polu, to ten system, jako zbyt prymitywny, nie prowadzi do celu, jeżeli idzie o strzelanie, jest właśnie zaletą. Przez to nastawienie całej drużyny na strzelanie Ruch będzie zawsze uroczym przeciwnikiem dla każdego zespołu. Dopiero gdy trafi na drużynę o tej samej kondycji fizycznej, wtedy okazuje się, iż styl gry Ruchu nie jest ostatnim wyrazem sztuki piłkarskiej.

Z Legją był Ruch jeszcze górną. Przez pierwszą połowę zawodów walka toczyła się na boisku Legji, która się bardzo umiejętnie broniła.

W drugiej połowie zawodów wypoczęty atak Legji poszedł do ataku i strzelił bramkę. Po tym sukcesie Legja zaczęła grać bardzo ostrożnie, wolała utrzymać wynik, niż dążyć do powiększenia stosunku bramek i narazić się na stratę zdobytej przewagi. Mimo, iż Ruch poszedł na całego, nie gardząc nawet „faulami”, konsekwentna gra Legji odniosła zamierzony skutek. Kandydat na mistrza stracił oba punkty.

Czy wojskowi wygrali zasłużenie? Nie ulega wątpliwości, iż

Ruch miał więcej z gry,

co było zasługą pomocy. Natomiast sytuacji podbramkowej nie mieli goście więcej, niż Legja. Remis byłby najsprawiedliwszym odzwierciedleniem przebiegu zawodów. Ruch nie był zadowolony z sędziego p. Szeidra. Był on jednak w ocenie „faulów” obiektywny. Rece odgrywał wszystkie, jakie były, a „spalonych” może więcej, niż było. Z graczy słabszych

najlepiej wypadł Włodarz.

Dzięki swej technice łatwo uwalniał się od asysty Przedzieckiego, a centrował poprostu wzorowo. Gdyby Peterek był zawsze na miejscu, to Legja nie uniknęłaby porażki. Niemniej wysoką klasę pokazał Urban. Z jego gry nie miał jednak Ruch korzyści, ponieważ Szaller grał niesłychanie sprytnie i poświęcając się całkowicie Urbanowi, nie dał mu się poprostu ruszyć z piłką. Urban nie tracił wprawdzie piłki, lecz zmuszany był do centrowania w pozycjach niewypracowanych, daleko od bramki. Gemza i Gwóźdź swą męską, lecz prym-

nika. Na dwie minuty przed przerwą za „faul” na Prusińskim, który wskutek tego schodzi na dłuższy czas z boiska, sędzia dyktuje rzut karny, który przestrzeliwuje Knioła.

W drugiej połowie gra prowadzona zupełnie równorzędnie. Początkowo Warszawianka zatrudnia więcej bramkarza Warty, który chociaż trochę niepewny, jednak bardzo odważnie wyjaśnia groźne sytuacje. W 19 min. Warta zdobywa trzecią bramkę. Prusiński, który właśnie po założeniu opatrunku wraca na boisko, wykorzystuje nieporozumienie tria obronnych Warszawianki i silnym strzałem pod poprzeczkę lokuje po raz trzeci piłkę w bramce drużyny gości.

Warszawianka dąży do poprawienia wyniku, co jej się udaje w 28 min. po rzucie z rogu. Druga bramkę uzyskuje głową na do obrony Lachowicz. Dalsze wysiłki obustronne nie zmieniają już wyniku, który przysparza zielonemu dalsze dwa cenne punkty i umacnia ich pozycję w tabeli. Widzów około 1.000.

tywną grą nie potrafili wyprowadzić z konceptu obrońców Legji.

Pomocnicy Ruchu zademonstrowali świetną robotę destrukcyjną. Trzymali w szachu atak Legji, jedynie na Rajdku nie znaleźli sposobu. Obrońcy tylko kilka razy stracili głowę, lecz niesłaby jeden z takich momentów Legja wykorzystwała. Coż więc z tego, że resztę meczu grali dobrze. Kurek kilkakrotnie szukał piłki poza swymi plecami. Działo się to jednak w sytuacjach, w których trudno było grać inaczej.

Legji wypracowali zwycięstwo czterech ludzi, Keller w bramce, który łapał wszystkie bliskie i dalekie strzały, Martyna, który grał tak dobrze, iż ani razu nie potrzebował symulować śmierci na boisku, Szaller, który jak wspomnieliśmy unieszkodliwił Urbana, oraz Rajdek. Ten ostatni ma swoisty styl gry. Czasem przez pół meczu bawi się publiczność jego kostem, a w drugiej połowie Rajdek zaczyna szaleć, i końcu w jakiś sposób, którego nikby nie potrafił naśladować strzela gola. A potem dziennikarze sportowi niewiedomo, który raz z rzędu piszą mu: Rajdek nieobliczalny jak zawsze, strzelił decydującą bramkę. Pewna poprawa formy widać u Nawrota. Nowakowski był zupełnie miernym lewym łącznikiem. Również nowożeniec Wypijewski miał nie wiele dobrych momentów. Bardzo dobry mecz miał natomiast Jesionka, choć w wykopach często szwankował.

Przebieg gry.

Od pierwszych minut Ruch jest w ataku. Tempo nie jest zbyt szybkie. Pierwsza niebezpieczna sytuacja ma Legja. Centry Wypijewskiego odbija Katzy tak niefortunnie, iż Nawrot dochodzi do strzału wolejem, który jednak mija cel. Ruch ma przewagę, jednak blisko bramki Legji nie dochodzi. Dalekie strzały napastników gości chwytają pewnie Keller. W 14-taj min. przeżywa Legja niebezpieczny moment. Włodarz mija Przedzieckiego, centruje do Gemzy, który strzela z kilku kroków. W ostatniej chwili Martynie udaje się „spagatem” zmienić lot piłki, która trafia w poprzeczkę

i idzie na aut. Ruch naciska coraz bardziej. Włodarz znowu przediera się do bramki Legji i znowu kunsztlyk Martyny ratuje Legję przed utratą bramki. W 37-ej min. Urban poraz pierwszy dochodzi do głosu. Na szczęście Legji niebezpieczeństwo „otarło się” tylko o poprzeczkę. Jeden z wypadów wojskowych sprowadza zamieszanie w szeregach Ruchu. Kurek upadł na ziemię, a za jego plecami grano w piłkę nożną, dopóki sędzia nie przerwał gry z powodu „spalonego”. Po chwili piękna „główka” Nawrota, o włos chybia celu. Tuż przed przerwą Gwóźdź przediera się przez szeregi Legji — strzela, lecz strzał jego odbija się od słupka. Legja utrzymała wynik bezbramkowy.

Po przerwie Legja bierze się do roboty. Rajdek przechodzi na lewe skrzydło i rozpoczyna serię przebojów. Niektóre mu się nie udają, a czasem dociąga z piłką pod bramkę, Nawrot dochodzi dwukrotnie do strzału, lecz bez skutku. W 16-tej min. Rajdek idzie na przeboj, mija Wadasa, wypuszcza sobie piłkę za daleko. Rzucza się na nią Katzy, wybiega do niej Kurek z bramki, po chwili Rajdek, Katzy i Kurek tworzą na ziemi kupę ciał, wierzającą nogami, a piłka... jakoś znalazła się w bramce.

Tak Legja wygrała mecz. Ruch wprawdzie bierze się teraz do roboty. Każdy gracz z Legji, chcąc piłkę zasztosować, jest „faulowany”. Mimo to Ruch nie może uzyskać więcej przewagi, a Legja jest ciągle groźna. Rajdek robi minę, że chce powtórzyć swoją sztukę. W 30-tej min. wypaluje on piłkę kopniakiem przez Martynę i strzela w poprzeczkę, ale piłka idzie na aut.

Ruchowi nie brak sytuacji do strzału, lecz zawsze w ostatniej chwili coś przeszkadza strzelcowi: gracz Legji, sędzia lub piłka. I tak wynik dla Legji 1:0 utrzymuje się do końca. Wśród zwolenników Legji, wychodzących z zawodów słyszy się nast. słowa: „Nie jest to zwycięstwo tak przekonujące, jak dawniejsze, ale grało się przecież z kandydatem na mistrza. No i nareszcie Legja z kimś wygrała”.

NAJBLIŻSZE MECZE LIGOWE. Dnia 1 listopada odbędą się nast. mecze ligowe: w Krakowie Wisła—Pogoń, sędzia p. Wardęszkiewicz oraz Podgórze—Garbarnia, sędzia p. Posner; w Warszawie Warszawianka—Czarni, sędzia p. Romanowski; w Poznaniu Warta—22 p. p., sędzia p. Rettig. Na pozostałe mecze ligowe wyznaczono nast. sędziów: 5 listopada we Lwowie Pogoń—ŁKS, sędzia p. Rutkowski; w Warszawie Legja—Cracovia, sędzia dr Kreicerek. Mecz Cracovia—Ruch w Krakowie 12 listopada prowadzić będzie p. Kurzweil.

MECZ LIGOWY WARTA—PODGÓRZE (2:0) nie został jeszcze zweryfikowany na skutek protestu Podgórza. Wydział gier i dysc. Ligi załatwi to sprawę na najbliższym posiedzeniu.

POLSKA WEJME UDZIAŁ W GRACH O PUHAR BALKANSKI. W roku przyszłym rozgrywane być mają rozgrywki piłkarskie o puchar bałkański, do których zaproszona została Polska, Węgry, Bułgaria, Jugosławia i Rumunia. Każde z państw wystawiliby, podobnie jak w rozgrywkach o puchar środkowo-europejski, po dwa swe najlepsze zespoły, wobec czego barw polskich, o ile rozgrywki te dojdą w roku przyszłym do skutku, broniłby drużyn mistrza i wicemistrza Ligi. A zatem w roku bieżącym drugie miejsce w tabeli ligowej jest także szczególnie ważne.

Fragment z meczu Cracovia—ŁKS. Od prawej ku lewej: Miller (ŁKS), Ciszewski (Cr), Piasecki, bramkarz ŁKS-u chwytą górną piłkę, Mysiak (Cr), w głębi Zembaczynski (Cr) i Fliegel (ŁKS).

Fragment z meczu Cracovia—ŁKS, bramkarz łódzki Piasecki broni bramki przed strzałem napastników Cracovii.

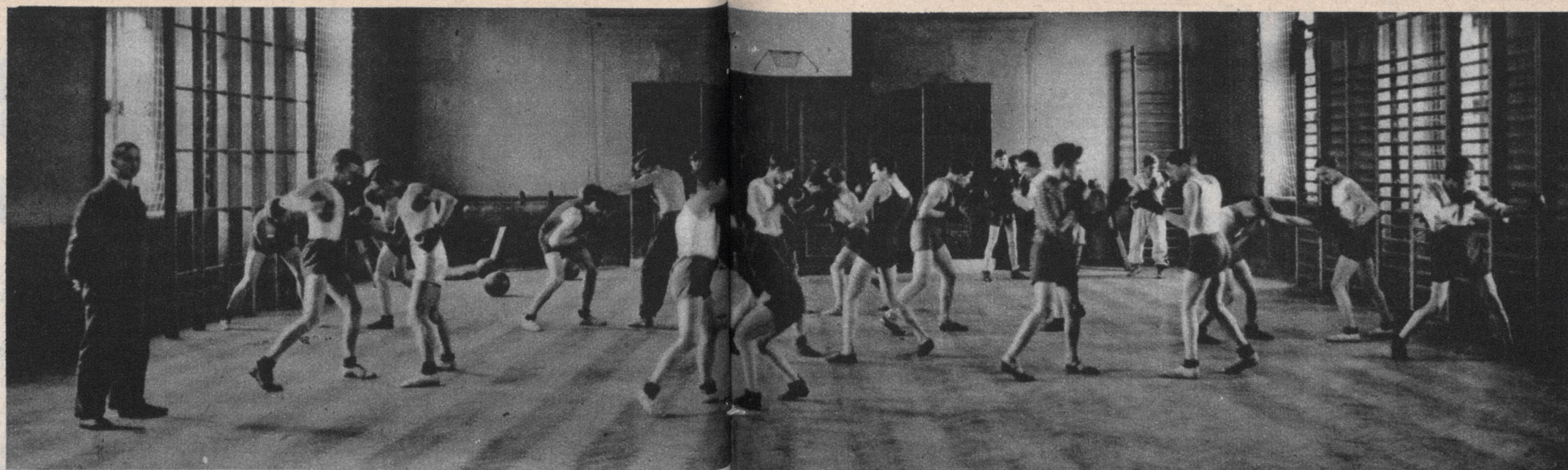
Drużyna mistrza piłkarskiego Kalisza Kaliskiego Klubu Sportowego.

Reprezentacja lekoatletyczna Kalisza, która pokonała reprezentację Ostrowa.

Jedna z najlepszych drużyn piłkarskich Kalisza K. S. Strzelec.

Fragment lekcji boksu pod kierunkiem instruktora W. F. E. Jarnuszkiewicza.

KALISZ W RYTMIE SPORTU

Kalisz, w październiku.

Życie sportowe w Kaliszu przez pewien czas, jak w szeregu innych miast prowincjonalnych wykazywało stosunkowo słabe tempo, do czego walenie przyczyniło się straszliwe zniszczenie miasta w okresie wojennym.

Sport musiał walczyć w Kaliszu z wieloma przeciwnościami i uprzedzeniami, zanim zdobył sobie prawo obywatelstwa. Dzięki energicznej pracy kilku jednostek, które zdawały sobie sprawę z doniosłości znaczenia sportu, w Kaliszu rozwinęły się prawie wszystkie gałęzie sportu, wzbudzając coraz to większe zainteresowanie społeczeństwa.

Jeżeli chodzi o

sport kolarski,

to zaznaczyć należy, że w roku b. powstało Kaliskie Towarzystwo Kolarskie, które chlubnie zapoczątkowało swą działalność, organizując kilka nader ciekawych imprez. Tak więc kolarze mieli możliwość oglądania na torze kolarzy tej miary, co Pusz, Michalak, Einbrodt, Popończyk, Olecki, Sobolewski, Fajge, Koszalski, i w. in. Zawody te posiadały również wielkie znaczenie dla zawodników miejscowych, którzy mogli zmierzyć swe siły z elitą polskiego kolarstwa.

Najlepsze wyniki z pośród kolarzy kaliskich osiągnęli Koszalski, który pokonał Pusza w dwu spotkaniach, oraz Sobolewski, który w biegu za motorami zwyciężył Michalaka i Oleckiego. Niestety doskonały ten kolarz na jednym z późniejszych zawodów uległ nieszczęśliwemu wypadkowi, który prawdopodobnie spowoduje wycofanie się Sobolewskiego z czynnego życia sportowego.

Zaznaczyć wypada, iż Kaliskie Towarzystwo Kolarskie składa się przeważnie z b. członków Kaliskiego Towarzystwa Cyklistów, które przed kilkoma laty bardzo intensywnie pracowało.

Kaliskie Towarzystwo Kolarskie poza wyścigami torowymi organizuje również zawody szosowe, m. in. na dystansie 100 km o tytuł mistrza Kalisza. Tytuł ten zdobył Pawłowski z T. C. Skalmierzyce. Przy K. T. K. projektowane jest założenie sekcji motocyklowej, narazie jednak wszyscy motocykliści zrzeszeni są w Kaliskim Klubie Motocyklowym, który

w bież. sezonie urządził dwie imprezy motocyklowe oraz rajdy na terenie powiatu kaliskiego.

W dziedzinie lekkiej atletyki

Kalisz niestety nie może poszczycić się specjalnie rewelacyjnymi wynikami, lecz kierownicy lekkiej atletyki w Kaliszu spoglądają z optymizmem w przyszłość, gdyż ta gałąź sportu w Kaliszu jest sportem ogromnie popularnym i niewątpliwie w przyszłości dojdzie do oczekiwanych wyników.

Poza sekcjami lekkoatletycznymi klubów sport ten uprawiany jest bardzo szeroko w szkołach średnich. Z organizacji lekkoatletycznych wybija się na czołowe miejsce Młodzieżowy Klub Sportowy i K. S. Strzelec. W bież. roku mistrzostwo Kalisza zdobył T. G. Sokół. W roku przyszłym jednak obecnym mistrz będzie już miał zapewne groźnego rywala w K. S. Strzelcu, który mimo, iż istnieje zaledwie od roku, już dziś osiąga bardzo ładne wyniki. Z imprez organizowanych w Kaliszu należy podkreślić zwycięstwo lekkoatletów kaliskich w meczu międzymiastowym Ostrowem (68:66).

Najmłodszym sportem w Kaliszu jest

boks,

który cieszy się ogromnym zainteresowaniem. Już dziś kluby posiadają bardzo dobrze wyposażone narybki, który pilnie trenuje. Przewodzą tu Młodzieżowy Klub Sportowy, który w r. b. zdobył mistrzostwo Kalisza, w tym sporcie bardzo dużo będzie miał do powiedzenia K. S. Strzelec. Zaznaczyć należy, iż duże zasługi w zakresie popularyzacji boksu, jak również innych sportów położył instruktor W. F. E. Jarnuszkiewicz, pod którego kierunkiem bokserzy kaliscy stawiali pierwsze kroki na ringu.

Przez długi okres w latach przedwojennych jedynym bodaj sportem, uprawianym szeroko w Kaliszu było

wioślarstwo,

które także i w okresie obecnym należy do czołowych sportów Kalisza. W okresie przedwojennym osady K. T. W. należały do najgorzej wyposażonych; wspomnieć wystarczy, iż w

Wybrzeże Prosnę z przystaniami klubów wioślarskich. Od prawej przystanek K. T. W. Młodzież Szkolnej, Towarzystwa Wioślarów i W. K. S. Prośna.

latach 1912 i 13 czwórka KTW. zdobywała bezkonkurencyjnie puchar Sokola krakowskiego, który wówczas uchodził za nieoficjalne mistrzostwo Polski.

Po wojnie K. T. W. przez długi czas musiało dźwigać się z upadku, od kilku jednak lat doszło do dawnej formy i kontynuuje swoje przedwojenne tradycje, osiągając szereg zaszczytnych wyników. Dobre warunki wodne na Prośnie, jak również bliskość tak silnego ośrodka, jak Poznań, pomagają w znacznym stopniu do podniesienia poziomu wioślarstwa w Kaliszu.

W chwili obecnej w Kaliszu znajduje się pięć klubów wioślarskich, zrzeszonych w P. Z. T. W. (Kaliskie Towarzystwo Wioślarów), K. S. „Prośna”, Polscy Wioślarze K. S. i K. W. z r. 1930). Ponadto istnieją jeszcze kluby nie związane, a mianowicie szkolna uprawia chętnie wioślarstwo, mając do dyspozycji wspaniałą przystań szkolną, jakiej mógłby jej pozazdrościć nikt z klubów w Polsce. W zakresie wioślarstwa przewodzi Kaliskie Towarzystwo Wioślarów, które kilka razy w ciągu sezonu organizuje regaty międzyklubowe i posiada odpowiedni tabor regatowy i otacza opieką młodsze organizacje wioślarskie miejscowe.

Natomiast tak popularny w innych ośrodkach sport, jakim jest piłka nożna, w Kaliszu cieszy się stosunkowo

najmniejszym zainteresowaniem

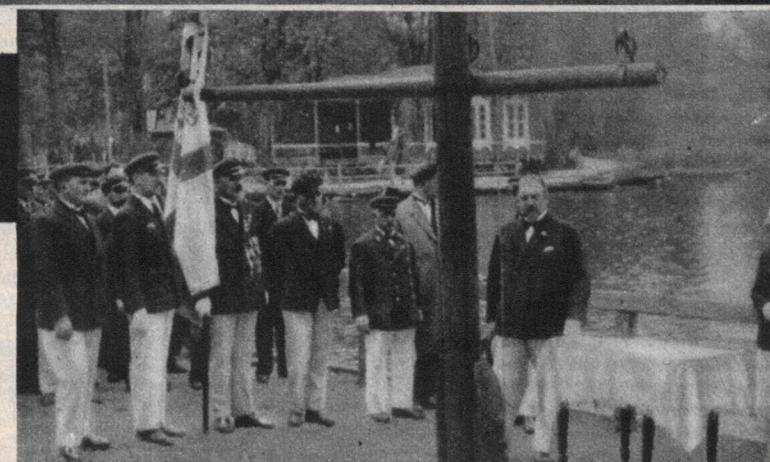
miejscowego społeczeństwa, ustępując znacznie kolarstwu, wioślarstwu, czy lekkiej atletyce. Tegorocznym mistrzem Kalisza został Kaliski Klub Sportowy przed W. K. S. Prośną i K. S. Strzelcem. Kluby kaliskie należą do A klasy bądź to do B klasy.

Ostatnio ruszył się również i tenis.

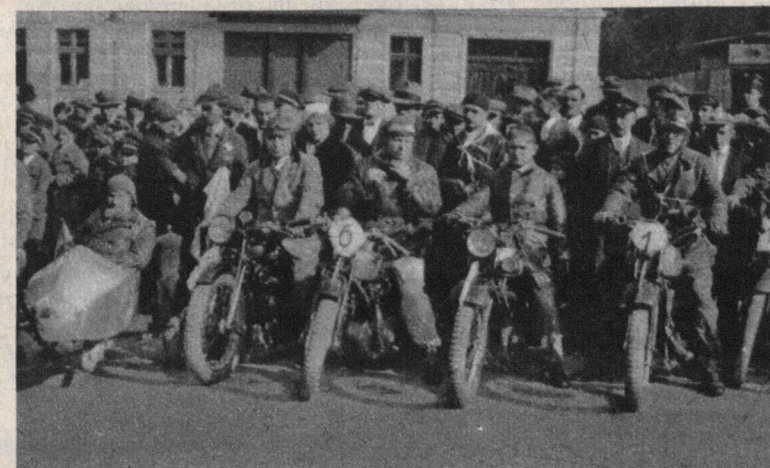
Rozegrano mianowicie mistrzostwa tenisowe w grze pojedynczej, które zorganizował Kaliski Klub Tenisowy. Tytuł mistrza Kalisza zdobył p. Skórzyński, tytuł mistrzyni przypadł w udziale p. Wiśniewskiej. Ponadto tenisistów kaliskich brali udział w rozgrywkach o mistrzostwo Gniezna i Ostrowa.

W okresie zimowym

rozwijają się w Kaliszu łyżwiarstwo, hokej i narciarstwo. W hokeju przewodzi Młodzieżowy Klub Sportowy, łyżwiarstwo znajduje wiele zwolenników wśród młodzieży szkolnej, narciarstwo zaś zdobywa sobie coraz to większą popularność wśród najszerzych warstw społeczeństwa.

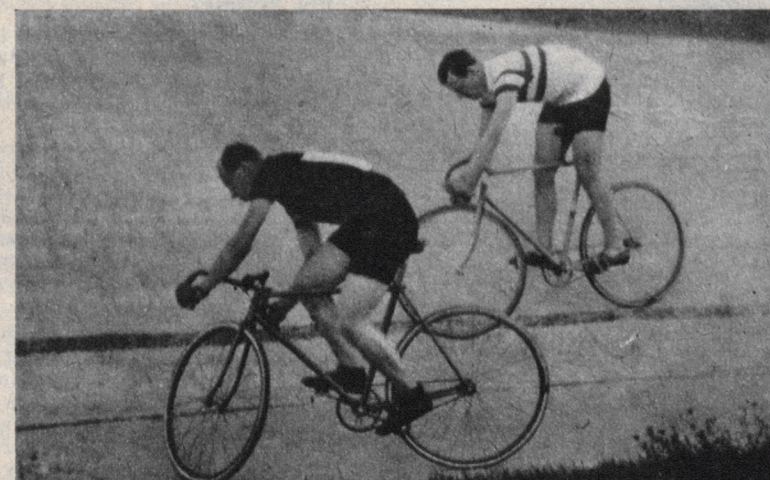
Uroczystość zakończenia sezonu w Kaliskim Towarzystwie Wioślarów. Przemawia prezes K. T. W. p. Motylewski (bez czapki).

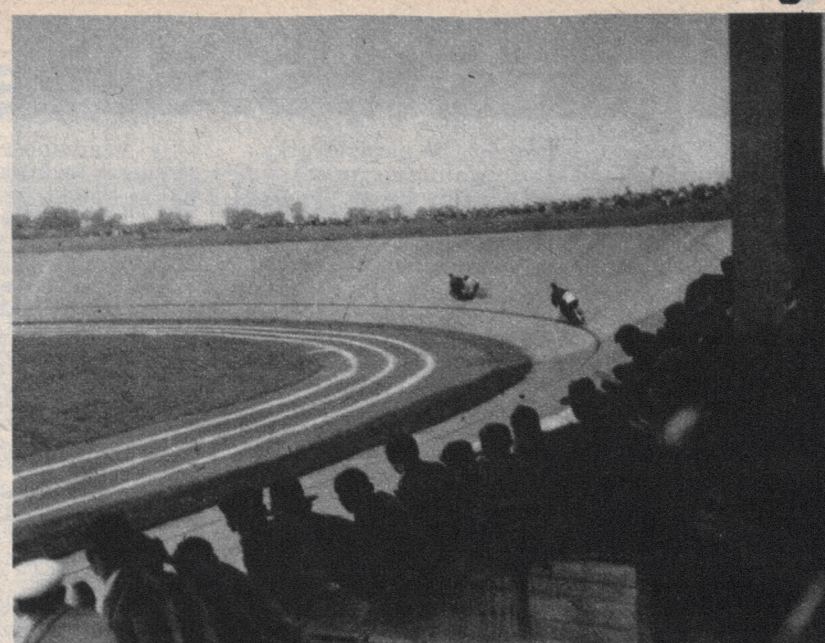
Start rajdu motocyklowego, organizowanego przez Kaliski klub motocyklowy.

Czołowy kolarz Kalisza w biegu za motorami, Sobolewski.

Fragment wyścigu kolarskiego między Puszą (na prawo) a Koszalskim (na lewo).

Fragment z zawodów kolarskich w Kaliszu. Sobolewski prowadzi w biegu za motorami.

Reasumując należy stwierdzić, iż życie sportowe w Kaliszu nabiera coraz to większego rozmachu i spodziewać się należy, że w niedalekiej przyszłości zajmie lepszą pozycję w sporcie polskim, niż to było dotychczas. K.

POLSCY PIŁKARZE WYJADĄ DO BELGII I FRANCJI. W Lens (północna Francja) miało miejsce zebranie polskiego związku piłki nożnej we Francji w związku z projektowanym przyjazdem polskiej drużyny na Święta Bożego Narodzenia do Belgii i Francji. Zakontraktowane tam zostały dwa mecze, a mianowicie 24 grudnia z reprezentacją emigracji i 25 grudnia z drużyną ligową emigracyjną, Pogoń. W St. Etienne przesunięto spotkanie na 31 grudnia. Polscy piłkarze grać będą ponadto po jednym meczu w Brukseli (17 grudnia), Hadze, Paryżu i na Riwierze. Powrót nastąpiłby, jako najkrótszą drogą, przez Szwajcarię lub Italię. Okazuje się, iż nie jest jeszcze zdecydowane, czy zaproszenie na ten wyjazd skierowane zostanie do Krakowa. Istnieje bowiem duże prawdopodobieństwo zaproszenia reprezentacji Warszawy lub innego okręgu. PZPN we Francji objął nad tym wyjazdem protektorat i wyraził organizatorowi jego red. Hauptmanowi podziękowanie za włożoną w realizację tegoż pracę.

DRUGI FINAŁOWY MECZ O WEJŚCIE DO LIGI. Polonia—WKS Śmigły (Wilno) w dniu 5 listopada w Warszawie prowadzić będzie p. Schneider.

TURNIEJ ELIMINACYJNY O WEJŚCIE DO LIGI między odwołanymi ostatnimi klubami ligowymi i wicemistrzami klasy A (mistrz kl. A wchodzi do ligi automatycznie) zaczyna się już 5 listopada, przyczem spotkają się tego dnia dwa ostatnie kluby ligowe. Sprawa ta zostanie zdecydowana 2 listopada. Dalsze rozgrywki turnieju eliminacyjnego odbędą się 12, 19 i 26 listopada oraz 3 i 10 grudnia.

W NIEMIECKIEJ PRASIE nadal pisze się o projektowanym meczu piłkarskim Polska—Niemcy. Mecz ten miałby się odbyć 3 grudnia w Gdańsku, zaś w związku z meczem piłkarskim Gdańsk—Warszawa 12 listopada projektowane jest urządzenie meczu Królewicz—Warszawa. Tymczasem w Polskim Związku Piłki Nożnej nie o projektach niemieckich niewiadomo.

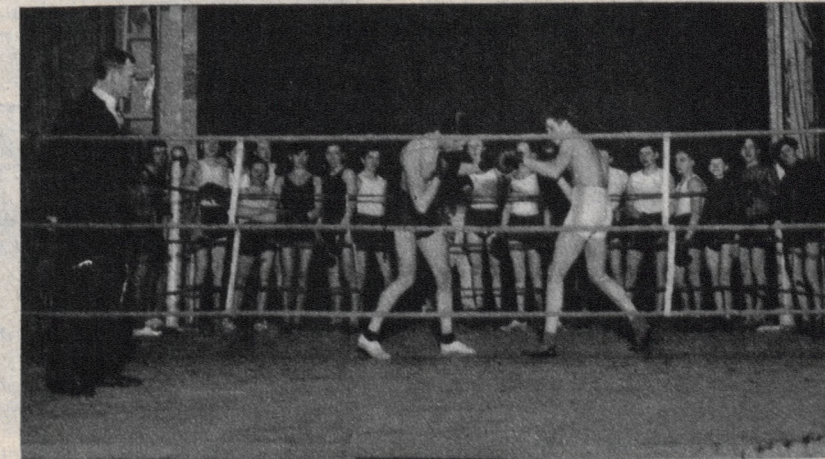
ODWOŁANIE 22 PP. W SPRAWIE VALKOVERU ZA MECZ Z WARSZAWIANKĄ zostało przez zarząd Ligi odrzucone.

DRUŻYNA PIĘŚCIARSKA NEMZETI (Budapeszt) walczyć będzie 3 listopada w Poznaniu z Wartą, 5 listopada w Warszawie ze Skodą, 7 listopada w Łodzi z Unionem, a 9 listopada w Katowicach z Polciąm KS.

MECZ BOKSERSKI O DRUŻYNOWE MISTRZOSTWO KRAKOWA Wawel-Wisła został unieważniony i odbędzie się po raz drugi w dniu 5 listopada.

POLSCY PIĘŚCIARZE otrzymali ciekawą zaproszenie do Ameryki na wzięcie udziału w zawodach organizowanych na cel dobroczynny przez redakcję Chicago Tribune w maju r. p. w Chicago.

W MECZACH BOKSERSKICH W WARSZAWIE Skra wygrała z CWS 8:6, Polonia rezerwowa wygrała z Makabi 11:5, a Fort Bema wygrał z Pocztowym Mistrzem tenisowy Kalisza p. Skórzyński. KS. 13:5.

Bokserzy kaliscy Anczykowski i Zieleniewski (M. K. S.) na ringu. Obok sędzia Jarnuszkiewicz, w głębi bokserzy M. K. S-u).

Obecnie

Veto

dostępne wszystkim

Veto — słynny na cały świat środek ochrony przed zakażeniami i wszystkimi chorobami wenerycznymi nabyć można obecnie w opakowaniu aluminiowym dla 8 — 10 razowego użytku za

zł. 2.80

Tyle napewno warte jest Wasze zdrowie i bezpieczeństwo!

Veto w nowym opakowaniu łącznie we wszystkich aptekach i drogeriach

Do miejscowości, w których nie można Veto dostać, za uprzednim nadesłaniem znaczków poczt. zł. 2.80 za sztukę oraz 30 gr. za porto, wysła Towarzystwo Chemiczne „VETO”, Warszawa, Nowogrodzka 41/b.

Podgórze-K. S. Strzelec 2:0 (0:0)

Kraków, 30 października.

Bardzo ważne dla ukształtowania się tabeli spotkania grupy spadkowej obfitowało w emocje i niespodzianki. I tak nie zjawiał się na boisku sędzia dr Kreicerek, co spowodowało zwłokę, wobec wszczęcia poszukiwań za odpowiednim zastępcą, na którego zgodziłby się obie strony. Po wielu trudnościach znaleziono p. Seidnera, który za obopólną zgodą prowadził zawody, a czynił to naprawdę sprawiedliwie, co w dzisiejszych, kryzysowych czasach warto zaznaczyć.

Ostatnia sytuacja Podgórz wymagała zwycięstwa, o ile nie zamierzano zrezygnować z pozostania w Lidze. Mniej, a właściwie prawie nie miał do zyskania K. S. 22 Strzelec, zabezpieczony dostatecznie przed spadkiem, a na prowadzenie nie mający widoków. Mimo to już targi o sędziego wskazywały, że

na boisku wywiąże się walka.

Tak istotnie było. Oba komplety szły zdecydowanie na zwycięstwo. Widać to było w każdym ruchu i czynnie zawodników, zdających się więcej na wartości fizyczne, niż walory estetyczne gry, od której wymagano li tylko skuteczności. Taki kierunek bardziej odpowiadał drużynie Podgórza i on właśnie ułatwił jej zwycięstwo nad przeciwnikiem, który przez pewien czas próbował oprzeć się na zespołowości i skromnej taktycznie grze. Przystosowanie się do gry Podgórze przyszło już zbyt późno i dlatego na wynik już nie wpłynęło.

Sukces gospodarzy był zasłużony.

Jako całość ustępowało Podgórze wojskowemu, również i poziom techniczny korzystniejszy był u gości. Natomiast Podgórzanie bili przeciwnika zacietością, nieustępliwością w walce o każdą piłkę, oraz upartym dążeniem pod bramkę, gdzie tracił wiele z wymienionych zalet. Zapal miał jednak i słabe strony, a do nich zaliczyć należy

bezwzględność niektórych zawodników

w atakowaniu przeciwnika, co wywołało wzajemność i niemiłe kontrowersje.

Bardzo mocnym punktem w drużynie gospodarzy był bramkarz Koczwar. Szczególnie dobrze wypadła obrona rzutów wolnych i górnych piłek. Dwaj obrońcy, Kasina i Hausner, nie błyszczeli w znaczeniu technicznym, grali zato skutecznie.

Pomoc Podgórza ustala się na najlepszą linię w drużynie. Podstawową zaletą jej jest dobra kondycja fizyczna, pozwalająca graczom pracować pełnią sił do ostatniej minuty gry. Jeżeli do tego dodamy, iż Offinowski i Brożek również dobrze starają się wspomagać atak, to miano najlepszej linii będzie w pełni uzasadnione. Rezerwowi Brzeziński wnoszą element przesadnej ostrości, zupełnie niepotrzebnej, bo on raczej pogarsza, niż polepsza jej grę.

Stare błędy i zalety ujawnił atak Podgórza. Ni-

skie wiadomości taktyczne, przy skromnym poziomie techniki, nie wystarcza na budowanie akcyj kombinacyjnych. Jeżeli coś takiego rozpoczyna się, rwie się wkrótce. Słusznym było więc zdecydowanie się na akcje proste, dla których niezbędna była tylko mrowcza pracowitość i wystarczający zasób sił. Pod tym względem zadowolili całą linię. W niej Seiborowski był najszybszy, ale też równocześnie najmniej skuteczny z braku oparcia nerwowego. Kret, koniecznościowy łącznik, wózkował, jak zawsze. Wartość Kasiny rośnie w pobliżu bramki, gdzie głowa jest zawsze groźna. W polu razi powolnością. Mitusiński i Gamaj najczęściej porozumiewali się i oni byli najaktywniejszymi.

Serja zwycięstw Strzelca z pierwszego okresu przedstawia się niezrozumiale, na tle niedzielnego pokazu. Wyrovnano, ale bardzo przeciętny zespół, niezem nie potwierdził groźnego przeciwnika z Siedlca.

Atak oparł się głównie na trójce środkowej i tam trafiał na dobrze usposobionego Offinowskiego, wskutek czego gra jego rozbiła się bez śladu łączności. Środkowy Biegański nie okazał się wodzem, zdolnym do prowadzenia ofensywy. Zbyt wiele uwagi poświęcał łącznikom, z których Bilewicz umie więcej od energicznego Graczyńskiego. Nie wyszkolono prawie zupełnie Świątłowski.

Maly Jakubowski okazał się najlepszym pomocnikiem, mimo braku wagi ciała. Sroczyński i Jezierski przeciętni i prawie wyłącznie defensywni.

Bardzo dobrze grali bracia Gwoździński, jako obrońcy. Pewny wykop i dobry takling znamionuje ich grę. Bramkarz Koszowski pewny.

Skład drużyny i przebieg gry.

Do zawodów stanęły drużyny w składach: Podgórze: Koczwar, Kasina II, Hausner, Brożek, Ofinowski, Brzeziński, Gamaj, Mitusiński, Kasina I, Kret, Seiborowski. — K. S. 22 Strzelec: Koszowski, Gwoździński II i I, Jezierski, Sroczyński, Jakubowski, Świątłowski, Graczyński, Biegański, Bilewicz, Polak.

Pierwsza połowa gry upływa bezbramkowo, mimo przewagi Podgórza, ponieważ napastnicy nie umieją wyzyskać wielu pozycji. Dotyczy to w pierwszym rzędzie Seiborowskiego. Dwukrotnie zdołał uciec pościgowi i w decydującym momencie fatalnie marnuje pozycje.

Druga połowa gry upływa znowu pod znakiem przewagi Podgórza, zdobywającego jedynie kornery. Z nich uzyskuje dwie bramki w 10 i 13 min. przez Kasinę głową i Seiborowskiego. Niedługo potem Ofinowski strzela na poprzek. Atak Strzelca zdobywa się w tym czasie na sporadyczne akcje, pozbawione możliwości polepszenia wyniku. Pod koniec gra staje się więcej, niż ostrą, upadki mnożą się, ale, na szczęście, nie są one groźne. Widzów 2.000.

J. K.

Krakowska piłka nożna.

Kraków, 29 października. W ubiegłą niedzielę rozpoczęła się druga seria rozgrywek o wejście do kl. A oraz równocześnie rozpoczęły się rozgrywki o wejście do kl. B. W dalszym ciągu toczą się walki o utrzymanie w kl. B. Dla orientacji podajemy poniżej tabelę meczów o wejście do kl. A:

Nazwa klubu	Ilość gier	Punktów	Stos. bramek
Krowodrza	4	7	11:6
Tarnovia	4	6	9:5
Bocheński	4	2	3:7
Trzebinia	4	1	3:8

Krowodrza—Bocheński KS 4:1 (2:1). Drużyna Bocheńskiego tylko do przerwy była groźnym przeciwnikiem. Po przerwie całkowita przewaga przejęła Krowodrza, odnosząc w zupełności zasłużone zwycięstwo i tem samem zdobywając definitywnie po rocznym pobycie w B klasie awans do A klasy. Bramki dla zwycięzców uzyskali: Olsz (3), najlepszy gracz na boisku i Molenda (1). Sędziował wzorowo p. Mohyla.

Zawody o pułk KZOPN w kl. A:

Podgórze 1b—Wisła 1b 3:2 (3:1). Drużyna Wisły zlekceważyła sobie przeciwnika, co się też na niej zemściło. Bramki strzelił dla Podgórza: Guzda, Hausner i „samobójca”, dla Wisły: Bajorek i Cisek z rzutu karnego. Pod koniec zawodów sędzia wykluczył gracza Podgórze Grabarza. Sędziował dobrze p. Cenzor.

Wawel—Grzegorzec 1:0 (1:0). Naogół równorzędna gra obu drużyn. Jedyną bramkę padła ze strzału „samobójczego” gracza Kuneszra. Sędzia p. Heitner nadal słaby.

Garbarnia 1b—Korona 2:1 (1:0). Drużyna Garbarni poprowadziła się znacznie od ostatniej niedzieli, odnosząc po ładnej grze zasłużone zwycięstwo. Bramki dla zwycięzców uzyskali Walicki, a dla pokonanych Czubyrt. Sędzia p. Medwin.

ZFG—Polonia 3:0 (1:0). Powyższe zawody rozegrano 30 minut, jako dogrywka przerwanych zawodów o mistrzostwo z wynikiem 0:0. W dalszym ciągu rozegrano zawody towarzyskie, zakończone zwycięstwem drużyny fabrycznej, dla której bramki uzyskali: Gatkiewicz, Cetera i Wójcicki z rzutu karnego. Sędzia p. Weinreb.

Pradnickanka—Moście 3:2 (1:2). Zawody o wejście do kl. B rozegrano w atmosferze b. spokojnej. Mimo równorzędnej gry zdołała uzyskać drużyna gości do przerwy „prowadzenie”. Po przerwie Pradnickanka, zdając sobie sprawę z ważności spotkania, przeprowadza raz po raz ataki, uwieńczając dwoma punktami. Bramki strzelił dla Pradnickanki: Pazurek, Kawula i Stachowicz, dla gości: Kozub i Koziol. Sędziował b. dobrze p. Zapiór.

Hakoa—Wieliczanka 0:6. Zawody o utrzymanie się w kl. B zostały w 20 minucie po przerwie przerwane na skutek wyjątkowego wypadku załamania się słupka bramkowego. Sędzia p. Ślawnicki skrzywił drużynę gości. Sita II—Garbarnia III 1:0 (0:0). Zawody o pułk rezerw KZOPN. Jedyną bramkę uzyskał Gelerent. Sędzia p. Herman. Kabel—Borek 6:1 (5:1). Zawody towarzyskie. Bramki strzelił dla Kabel: Rusin, Pazdur po 2, Jurek, Grotyński po jednej. Sędziował dobrze p. Traubmann. — Patria—Makkabi II 2:5 (0:1). Silna przewaga zwycięzców, dla których bramki uzyskali: Eilbaum (3), Fink i April po jednej, dla pokonanych: Samborski. Sędzia p. Wiktorowicz słaby.

Chelmek, 29 października. Chelmek—Zwierzyniecki KS 3:2 (1:2). Młoda drużyna fabryczna odniosła zasłużone zwycięstwo nad silną drużyną krakowską.

Gościna piłkarzy amerykańskich w Pradze.

Praga, 29 października (tel.). W sobotę i w niedzielę Praga była widowiskiem interesującego turnieju piłkarskiego, w którym obok dwóch czołowych drużyn czeskich Slavia i Sparty, wziął udział słynny „All Pacific Team”, złożony z graczy Peru i Chile, oraz Beogradski S. K.

W sobotę Sparta pokonała Team amerykański 2:1 (2:1) podczas gdy Slavia uzyskała wynik remisowy z Beogradskim 3:3 (3:2).

W niedzielę Slavia zremisowała z Teamem amerykańskim 2:2, zaś Sparta zremisowała z Beogradskim 0:0. Turniej powyższy wchodził w program uroczystości jubileuszu Sparty i wywołał w Pradze łatwo zrozumiałe zainteresowanie.

Liga angielska.

Londyn, 29 października (tel.). Ostatnie wyniki meczów ligowych nie przyczyniły się do wyjaśnienia sytuacji w górze tabeli, gdyż zarówno Arsenal jak i Tottenham wygrali swoje mecze. Chelsea poprawiła się nieco, zwyciężając Newcastle, jednak nadal jej pozycja jest poważnie zagrożona.

Wyniki przedstawiają się nast.: Arsenal — Aston Villa 3:2, Chelsea — Newcastle United 2:1, Huddersfield Town — Westbromwich Albion 3:1, Leicester City — Everton 3:1, Liverpool — Blackburn Rovers 4:0, Portsmouth — Derby County 1:0, Sheffield United — Manchester City 1:1, Stoke City — Birmingham 1:1, Sunderland — Leeds United — 4:2, Tottenham Hotspurs — Middlesbrough 2:0, Wolverhampton Wanderers — Sheffield Wednesday 6:2.

Glasgow, 29 października (tel.). Wyniki spotkań ligowych w Szkocji: Airdrieonians — Dundee 2:1, Celtic Glasgow — Hibernians 2:1, Cowdenbeath — Ayr United 2:2, Hamilton Academicals — Aberdeen 2:1, Hearts — Falkirk 3:1, Glasgow Rangers — Kilmarnock 3:1, Motherwell — Partick Thistle 4:1, Clyde — Queens Park 2:1, St. Johnstone — Queen of the South 3:2, St. Mirren — Third Lanark 7:2.

Mecz bokserski I. K. P. — Skoda 11:5

największą sensacją sezonu pięściarskiego w Łodzi.

Do pewnego stopnia

zawód sprawił Spodenkiewicz.

Najslabszym zawodnikiem był Graczyk, który zresztą w walce z Cyranem nie miał żadnych szans. Był on gorszy o klasę i w trzeciej rundzie przegrał przez k. o. Było to zresztą jedyne zwycięstwo Skody.

Wśród gości wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

sensacyjne spotkanie Chmielewskiego z Pisarskim.

Widownia teatru „Scala” była wysprzedana kompletnie. Jakkolwiek liczone się poważnie ze zwycięstwem Łodzian, to jednak wynik końcowy

przeszedł najsmielsze oczekiwania,

zwłaszcza, iż I. K. P. nie obsadziwszy wagi półciężkiej, zgóry stracił dwa punkty w o. Lekarz bowiem zabronił walczyć Stahlowi II, a innego zawodnika nie było pod ręką. Sukces ten wyolbrzymili sędziowie, orzekając niesłusznie wynik dwóch spotkań, a to Spodenkiewicza z Millerem i Taborka z Bakowskim, w których Łodzian uznało za zwycięzców, mimo że w najlepszym razie zasłużyli tylko na remis.

Uwzględniając te rażące błędy sędziów, zwycięstwo I. K. P. powinno brzmieć 9:7. Najpiękniejszą walkę stoczyli Chmielewski z Pisarskim, w której pierwszy dowiódł swej bezprzeprawnej wyższości. Pisarski był dobrym w pierwszej rundzie, lecz następnych Chmielewski, poznawszy przeciwnika, panował nad sytuacją. Spotkanie to stało na bardzo wysokim poziomie i było gorąco oklaskiwane. Dalsze dwa zwycięstwa, niepodlegające dyskusji, odnieśli Pawlak i mistrz Polski Banasiak, startujący w wadze półśredniej.

Niespodzianką był wynik remisowy Kranza ze Stibbem. Tu uczeń dorównał nauczycielowi. —

Mecz bokserki Grodno—Jagiellonia

Białystok, 29 października (tel.). W Grodnie odbył się mecz bokserki między reprezentacją Grodna a Jagiellonią (Białystok). Zwyciężyła Jagiellonia 7:5.

Wyniki spotkań — wasza musza: Gorcek (Jag.) zwyciężył na punkty Szykessa (Grodno); kogucia: Jerzy (Grodno) zwyciężył niezasłużenie Maję. Remas odpowiadał przebiegowi walki. Waga piórkowa: Piotrowicz (Jag.) zwyciężył Perelsteinę; lekka: Talko II (wyprzeżony z Wilna) zwyciężył b. mistrza Polski Stępiaka (Jag.). W trzeciej rundzie Stępiak rozbił Talce oko, tak że połała się krew, jednakże sędzia walki nie przerwał. Zwycięstwo Talki krzywdzi Stępiaka; półśrednia: Petelczyk (Jag.) — Rubin (Gr.) remis. Zwycięstwo powinno było przypaść Rubinowi. Waga półśrednia: Kuśnier (Jag.) zwyciężył wysoko na punkty Talkę i wyzyskał o kategorii.

Sędziował w ringu p. Tłoczowski na punkty, zaś p. Rosenblum (Jag.) i sierz. Ślawa (Grodno). Publiczności dużo. Organizacja słaba, szczególnie nie dopisało urządzenie ringu.

W NIEDZIELNYM MECZU BOKSERSKIM W WARSZAWIE Polonia pokonała fort gen. Bema 10:6. Mecz bokserów zawodowych Łwów—Warszawa odłożono na przyszłą niedzielę.

ŚLĄSKI OKRĘGOWY ZWIĄZEK BOKSERSKI urządza uroczystość 10-lecia polskiego sportu pięściarskiego na Śląsku. W dniu tym odbędzie się cały szereg imprez na całym terenie Górnego Śląska z udziałem wszystkich najlepszych zawodników oraz odpowiednie akademie sportowe.

ZAWODY PIĘŚCIARSKIE BRNO (CZECHOSŁOWACJA)—REPREZENTACJA KRÓL HUTY odbędą się 3-go grudnia br. w Król. Hucie.

MIEDZYOKRĘGOWE ZAWODY BOKSERSKIE KRAKÓW—ŚLĄSK wyznaczone zostały na 10 grudnia br. do Krakowa.

KURS PRZODOWNIKÓW BOKSU NA ŚLĄSKU urządza w dniach od 29 października do 11 listopada Śląski okręgowy Związek bokserki w Katowicach, celem przygotowania samodzielnych i wykwalifikowanych przodowników pięściarskich dla G. Śląska.

W LAPACH ODBYŁ SIĘ MECZ BOKSERSKI między wileńskim Ogniskiem a KPW Łapy. Zwyciężyła drużyna wileńska 7:5. Waga musza: Maj zwyciężył na punkty Golewskiego (Wilno). Piórkowa: Heller (Wilno) bije na punkty Zachorskiego, Kresowicz II zwyciężył niespodziewanie na punkty Znamiorowski (Wilno). Półśrednia: Kraszewski—Masinko (Wilno) remis. Średnia: Poliska (W) bije na punkty Kresowicza I. Półciężka: Zawadzki (W) zwyciężył Ratajskiego. Sędzia Rygielewicz.

POLSKA REPREZENTACJA PIĘŚCIARSKA walczyć będzie 2 grudnia ze Szwecją w Sztokholmie, a 8 grudnia z Finlandją w Warszawie. Nadto na 15 grudnia projektowane są zawody Budapeszt—Warszawa.

BOKSERSKIE MISTRZOSTWA POLSKI odbędą się najprawdopodobniej w pierwszej połowie marca w Poznaniu. Zawody te będą jednocześnie eliminacją przed mistrzostwami Europy 11—15 kwietnia w Budapeszcie.

Najslabszym zawodnikiem był Graczyk, który zresztą w walce z Cyranem nie miał żadnych szans. Był on gorszy o klasę i w trzeciej rundzie przegrał przez k. o. Było to zresztą jedyne zwycięstwo Skody.

Wśród gości wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. — Zaczął on walkę w rewelacyjnej formie, każdy jego cios był czysty i celowy, lecz przewagi tej nie potrafił utrzymać. Taktyka Matuszewskiego zapewniła mu nawet w trzeciej rundzie przewagę nad Banasiakiem i gdyby nie „odpoczynek” na deskach w pierwszej rundzie, mógłby rościć sobie pretensje do nierozstrzygniętej. Ogólny poziom zawodów wysoki, co wskazuje na dobre przygotowanie pięściarzy. Dodatkowego wrażenia nie potrafiło nawet popuszc nieprawdopodobnie sędziowanie.

Władze goście wyróżnił się jeszcze Bakowski. —

Tegoroczny sezon lekkoatletyczny w Polsce, mimo licznych sukcesów indywidualnych, nie mógł zadowolić. Odnosiło się nawet wrażenie pewnego *zatrzymania w postępach* w stosunku do doskonałego roku ubiegłego, a przedwzrostkiem zmniejszenie się zainteresowania. Podczas gdy w r. 1932 lekka atletyka była bezspornie najwybitniejszym działem sportu polskiego, to w roku bieżącym tego niestety powiedzieć nie możemy. Może, gdyby nie poważne kontuzje czołowych zawodników (z Kusocińskim na czele), gdyby nie znane trudności pasportowe — więcej usłyszelibyśmy o sukcesach polskich lekkoatletów polskich, ale przecież byłyby to w każdym razie efekty indywidualne, które nie świadczą o podniesieniu się ogólnego poziomu.

W tej ostatniej sprawie notujemy wiele poważnych minusów. Kadry zrzeszonych lekkoatletów wznoszą bardzo powoli, liczba czołowych zawodników nawet się kurczy, nie widzimy dostatecznych rezerw, ani dobru pracy w okręgach czy klubach. Dużą przeszkodą jest tutaj trwający nadal

znany zakaz dla młodzieży szkolnej,

zabraniający należenia do klubów sportowych, który corocznie wyrządza niepowetowane szkody w życiu sportowym w Polsce.

Bardzo kiepsko pracują kluby,

nie mogące się jakoś zdobyć już nietylko na imprezy międzynarodowe, ale nawet na klubowe czy między-miastowe. Brak sil instruktorskich, brak propagandy lekkiej atletyki na Kresach, słabe zainteresowanie widzów — oto dalsze bolączki lekkiej atletyki w Polsce.

Z poszczególnych okręgów pracowały poprawnie tylko dwa, a mianowicie

poznański i śląski,

a nadto bardzo dobrze podciągnęły się *Białystok, Łódź i Pomorze* — choć tym ostatnim sporo jeszcze brakuje do doskonałości. Co do *Warszawy*, dawniej bezapelacyjnie przodującej — okręg ten wyraźnie choruje. To samo powiedzieć można o *Lwowie*, czy *Krakowie*. W powiatach niemal znajduje się lekka atletyka w *Lublinie i na Wotymiu*, a niewiele lepiej jest w *Wilnie*.

O propagandę lekkiej atletyki wśród mas chodzie winno obecnie władzom związków, gdyż inaczej będzie jeszcze gorzej.

W stosunku do roku ubiegłego, notujemy poważne minusy, nawet jeśli chodzi o indywidualne postępy czołowej grupy, która dość wyraźnie

zmniejszyła swój stan ilościowy.

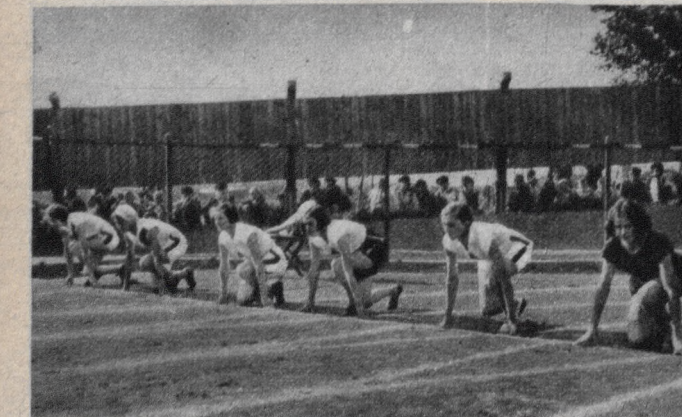
Widzimy dokładnie przy przydziale odznak za specjalizację, którą osiągnęło zaledwie 8 zawodników (*Biniakowski, Kostrzewski, Plawczyk, Niemiec, Heljasz, Luckhaus, Wieczorek*), oraz tylko 4 zawodniczki (*Walasiewiczówna, Orłowska, Jasieńska, Wajsówna*). Do tych nazwisk można dodać najwyżej jeszcze *Smetkównę, Sikorzankę* i może jeszcze 2-3 zawodniczki, a w lekkiej atletyce męskiej jeszcze *Kucharskiego, Siedleckiego, Sznajdra, Kuźmickiego, Maszewskiego, Twardowskiego, Fiałkę, Zaborzyńskiego, Tilgnera* i *Turczyka* — a otrzymamy właściwie nieliczny komplet naszej ekstraklasy.

Poza wyżej wymienionymi widzimy poważną lukę, na którą niestety nie posiadamy zbyt wielu zastępów w materiale rezerwowym.

Rekordów polskich pobito w roku bież. 20

(w tem 13 kobiecych), co w porównaniu z 50-ma rekordami poprawionymi w roku ubiegłym *nie jest cyfrą przekonyującą*. Na liście czołowych wyników światowych znalazło się znacznie mniej nazwisk polskich, jak w roku 1932, a mianowicie jedynie *Heljasz, Plawczyk, Kostrzewski* wśród mężczyzn, a *Walasiewiczówna, Jasieńska, Smetkówna i Wajsówna* wśród kobiet.

Jeśli chodzi o sukcesy międzynarodowe, to wypadły bodaj najlepiej, utrzymaliśmy bowiem prymat w *Ślouszyszczyźnie*, bijąc Czechów, przegraliśmy honorowo z *Węgrami*, pokonaliśmy zdecydowanie *Belgów*, nadto *Heljasz* zdobył tytuł mistrza Anglii i wygrał dwukrotnie w Szwecji, doskonale spisał się także *Kostrzewski*, zaś *Kusociński* na wiosnę, gdy jeszcze mógł biegać, wygrał pięknie „Grand premio Milano” oraz bieg 5 km. na *Masarykowych Brach*, a nasze panie: *Wajsówna i Walasiewiczówna* triumfowały w *Czechosłowacji, Belgii i Anglii*.

Start biegu pań na 60 m. o mistrzostwo Śląska.

Bardzo dużym minusem jest fakt, iż w roku bieżącym

nie było żadnego meczu kobiecego,

co przecież ze względu na przyszłoroczne igrzyska w Londynie nie jest dobrem posunięciem.

Na czoło tegorocznych rezultatów wysuwają się naturalnie

rekordy światowe Walasiewiczówny.

która dzięki temu zdobyła nagrodę PZLA za najlepszy wynik tegoroczny. Godnym zaznaczenia jest także świetny rekord *Wajsówny* w rzucie dyskiem, oraz czołowe rezultaty dwóch „weteranów” *Kostrzewskiego i Biniakowskiego*, którzy mimo konkurencji młodzieży potrafili utrzymać się na czele w swych konkurencjach.

Podamy teraz listę

dziesięciu najlepszych,

która najlepiej wykaże bilans tegoroczny naszej lekkoatletyki.

Mężczyźni.

100 m. — 10.9 Sikorski, Biniakowski, Czysty, Wieczorek, Łopacki, Kopa, 11 sek. Trojanowski II, Twardowski, Müller, Kwiatkowski, Burzyński, Sliwak, Bocianowski. W roku ubiegłym najlepszy 10.8, 10-ty 11.1, obecny rekord Trojanowski II 10.7.

200 m. — 22.8 Biniakowski, Marciniec, 23.2 Czaja, 23.4 Łopacki, Feliński, Wicherek, Fleischer, 23.5 Müller, Wieczorek, 23.6 Trojanowski II, Twardowski, Zyliński.

W r. ub. najlepszy 22, 10-ty 23.4, obecny rekord Trojanowski II 22 sekundy.

400 m. — 49.2 Biniakowski (rekord), 51.7 Marciniec, Kucharski, 51.8 Maszewski 52.1 Kostrzewski, 52.2 Zyliński, 52.4 Rzepus, Sobik, 52.5 Lesicki, 52.8 Drozdowski. W r. ub. najlepszy 49.9, 10-ty 52.4, obecny rekord Biniakowski 49.2.

800 m. — 1:56.8 Kostrzewski, 1:57.4 Kuźmicki, 1:58 Lesicki, 1:59.9 Kucharski, 2:00.4 Maszewski, 2:00.6 Pawlak, 2:02 Zuber, 2:02.1 Müller, 2:03 Mulak, 2:03.2 Rakoczy.

W r. ub. najlepszy 1:56.6, 10-ty 2:01.8, obecny rekord Kostrzewski 1:55.

1500 m. — 4:04.8 Kucharski, 4:07.2 Kuźmicki, 4:08.8 Strzałkowski 4:10.8 Sawaryn, 4:11.8 Sidorowicz, Jasieński, 4:14 Rakoczy, 4:14.2 Orłowski, 4:14.4 Puchalski, 4:15.4 Mulak.

W r. ub. najlepszy 3:54, 10-ty 4:15.6, obecny rekord Kusociński 3:54.

5000 m. — 15:07 Kusociński, 15:20 Fiałka, 15.38 Puchalski, 15.44 Kurpesa, 15:58 Strzałkowski, Janowski, Hartlik, 16:09 Polak, 16:17 Półtorak, 16:20 Sawaryn.

W r. ub. najlepszy 14:11.8, 10-ty 16.40, obecny rekord Kusociński 14:11.8.

10.000 m. — 32:50 Fiałka, 33.43 Robiński, 34:04 Kurpesa, 34:15 Duplicki, 34.18 Derwiszyński, 34:35 Półtorak, 35:45 Romanowski, 35.15 Siemieniecki, 35.20 Zak, Kazimierzczak.

W r. ub. najlepszy 30:11.4, 10-ty 35:26, obecny rekord Kusociński 30:11.4.

110 m. plotki — 15.6 Nowosielski, Wieczorek, 15.8 Niemiec, Zaborzyński, 16.2 Sznajder, 16.3 Sobik, 16.4 Twardowski, Luckhaus, 16.6 Kostrzewski, Dubena.

W roku ub. najlepszy 15.1, 10-ty 16.8, obecny rekord Trojanowski I 15.5.

400 m. plotki — 54.5 Kostrzewski, 56.6 Maszewski, 58 Sobik, 59.1 Marciniec, 60.1 Müller, 62 Pruszkowski 62.2 Osarz, 62.8 Jezierski, 62.9 Niemiec, 63 Stawiński, Bruder.

W r. ub. najlepszy 55.4, 10-ty 61, obecny rekord Kostrzewski 54.2.

4x100 m. — 44.7 Warta, 44.8 AZS Warszawa, 45.2 Polonia warsz., Sokół Bydgoszcz, 45.5 CIWF, 45.6 Sokół Leszno, 46.2 Pogoń lwowska, Jagielonja, Makkabi Król. Huta, 46.4 Pogoń katowicka.

W r. ub. najlepszy 44.6, 10-ty 46, obecny rekord Warszawianka 43.8.

4x400 m. — 3:32 Warta, 3:35 AZS Warszawa, 3:36 Stadion, 3:37 Pogoń katowicka, 3:41 Cracovia, Jagielonja, 3:46 Czarni, 3:47 Skra, 3:48 Makkabi krak., 3:50 Pogoń lwowska.

W r. ub. najlepszy 3:26.8, 10-ty 3:45, obecny rekord AZS Warszawa 3:26.8.

Skok w dal — 710 Twardowski, 702 Luckhaus, 698 Malinowski, 694 Sikorski, 693 Wieczorek, 690 Kucharski, Nowak, 687 Krauze, 689 Gurniak, 673 Balcer, Szczerbicki.

W r. ub. najlepszy 726, 10-ty 663, obecny rekord Sikorski 732.

Stefan Kostrzewski, as polskiej lekkiej atletyki.

Skok w wys. — 194 Plawczyk, 188 Niemiec, 183 Zaborzyński, 180 Chmiel, Luckhaus, 176 Górniak, 175 Gierut, Wesper, Kuczyński, 351 Adamczak, Lichtblau, 350 Plawczyk 196.

W r. ub. najlepszy 196, 10-ty 174, obecny rekord Plawczyk 196.

Skok o tyczce — 383 Kluk, 373 Sznajder, 371 Plawczyk, 362 Zakrzewski, 351 Adamczak, Lichtblau, 350 Frost, 348 Mucha, 345 Klimczak, Morski.

W r. ub. najlepszy 390, 10-ty 347, obecny rekord Sznajder 390.

Trójskok — 14.50 Luckhaus (rekord), 16.16 Sikorski, 13.78 Malinowski, 13.11 Niemiec, 13.09 Drzyński, 13.04 Zaborzyński, 12.86 Giedgowd, 12.82 Wojtkiewicz, 12.81 Morski, 12.61 Marończyk.

W r. ub. najlepszy 14.24, 10-ty 12.24, obecny rekord Luckhaus 14.50.

Kula — 15.94 Heljasz, 15.08 Siedlecki, 14.43 Tilgner, 13.95 Fiedoruk, 13.94 Kaniak, 13.71 Wojtkiewicz, 13.62 Kaluba, 13.50 Praski, 13.31 Zajusz, 13.00 Zieniewicz.

W r. ub. najlepszy 16.05, 10-ty 12.82, obecny rekord Heljasz 16.05.

Dysk — 44.92 Heljasz, 43.84 Siedlecki, 43.16 Kozłowski, 42.58 Tilgner, 41.23 Plawczyk, 40. 83 Wieczorek, 40.39 Zieniewicz, 40.05 Kaluba, 39.66 Praski, 39.43 Zajusz.

W r. ub. najlepszy 45.72, 10-ty 36.16, obecny rekord Heljasz 45.09.

Oszczep — 61.28 Turczyk, 60.34 W. Mukrut, 58.53, Luckhaus 58.77 Lokajski, 58.61 Wojtkiewicz, 57.73 Kądziałowa, 57.05 F. Mukrut, 55.98 A. Mikrut, 54.88 Buchala, 54.54 Zieniewicz.

W r. ub. najlepszy 65. 14, 10-ty 54.96, obecny rekord W. Mikrut 63.20.

Miot — 39.49 Wiećkowski (rekord), 35.75 Leśkiewicz, 35.58 Kiepikowski, 34.36 Bauman, 34.22 Zieliński, 32.94 Heljasz, 32.83 Kwiatkowski, 32.53 Kartasiński, 30.49 Weglarczyk, 28.13 C. Müller.

W r. ub. najlepszy 38.61, 10-ty 27.46, obecny rekord Wiećkowski 39.49.

Pięciobój — 3953 Luckhaus (rekord), 3558 Wojtkiewicz, 3528 Wieczorek 3355 Sliwak, 3316 Zieniewicz, 2877 Niemiec, 2850 Sobik, 2816 Kosz, 2783 Wasilewski, 2779 Jarzemiński, 2700 Sikorski.

W r. ub. najlepszy 3828, 10-ty 2643, obecny rekord Luckhaus 3953 pkt.

Dziesięciobój — 7040 Wieczorek, 6958 Luckhaus, 6904 Wojtkiewicz, 6036 Sznajder, 5393 Mucha.

W r. ub. najlepszy 7853, 10-ty 5615, obecny rekord Siedlecki 7843 pkt.

Kobiety.

60 m. — 7.3 Walasiewiczówna (rekord światowy), 7.8 Orłowska, Batiukówna, 8 Breuerówna, Manteufłówna, Domagalanka, Gottliebówna, Szajnówna, Sikorzanka, Prejsówna, Janowska, Tokarzewiczówna.

W r. ub. najlepszy 7.6, 10-ty 8.3, obecny rekord Walasiewiczówna 7.3.

100 m. — 11.8 Walasiewiczówna (rekord światowy), 12.9 Orłowska, 13 Gottliebówna, Sikorzanka, Tokarzewiczówna, Chrzanowska, 13.1 Białasówna, Breuerówna, 13.2 Szajnówna, 13.3 Prejsówna.

W r. ub. najlepszy 11.9, 10-ty 13.4, obecny rekord Walasiewiczówny 11.8.

200 m. — 24.5 Walasiewiczówna, 26.9 Orłowska, 27.4 Sikorzanka, 27.8 Gottliebówna, 28 Tokarzewiczówna, 28.1 Batiukówna, 28.2 Białasówna, 28.6 Głazewska, Hanusówna, 28.7 Domagalanka.

W r. ub. najlepszy 24.1, 10-ty 28.8, obecny rekord Walasiewiczówna 24.1.

800 m. — 2:18.2 Walasiewiczówna (rekord) 2:29 Nowacka, 2:32 Świdzka, Głazewska, 2:35 Szusówna, 2:40 Szajnówna, 2:42 Hieronimówna, 2:43 Żyłówna, 2:44 Szymczykówna, 2:45 Smetkówna.

W r. ub. najlepszy 2:24, 10-ty 2:45, obecny rekord Walasiewiczówna 2:18.2.

80 m. plotki — 12.9 Freiwaldówna, 13.3 Schabińska, 13.5 Orzelówna, 13.8 Plucińska, 14 Białasówna, Walasiewiczówna, 14.4 Wajsówna, 14.6 Koczanówna, Szmuklerowa, 14.8 Breuerówna.

W r. ub. najlepszy 53.4 10-ty 58.6, obecny rekord Schabińska 12.4.

4x100 m. — 53.2 Makkabi Kraków, 53.4 Stadjon, 53.9 AZS Warszawa, 54.2 Pogoń katowicka, 56.6 AZS Poznań, 58.2 Jagielonja, 58.7 Sokół Bydgoszcz, 58.8 Skra, 59.4 Kolejowe PW Poznań.

W r. ub. najlepszy 3.4, 10-ty 58.6, obecny rekord Stadjon 53.

4x200 m. — 1:52.8 Stadjon, 1:56.7 AZS warsz., 1:57 Pogoń katowicka, 1:57.4 Grażyna, 1:57.8 AZS Poznań, 1:59 Makkabi Kraków.

Fragment biegu 5 km na meczu Polska-Czechosłowacja. Przewodzą Fiałka przed Slezakiem (Cz.).

W r. ub. najlepszy 1:56, 10-ty 2:16, obecny rekord AZS Warszawa 1:52.

Skok w dal z miejsca — 244 Hulanicka, 241 Jasieńska, 236 Sikorzanka, 228 Wasilewska, 227 Wajsówna, 225 Stankiewiczówna, 224 Wiśniewska, 223 Schönmannówna, 222 Maciejewska i Berlinerówna.

W r. ub. najlepszy 247, 10-ty 220, obecny rekord Hulanicka 250.

Skok w dal — 584 Walasiewiczówna (rekord), 518 Sikorzanka, 507 Tokarzewiczówna, 501 Chrzanowska, 500 Alińska, 498 Sergiejówna, 493 Freiwaldówna, 492 Janowska, 491 Breuerówna, 490 Wencłówna.

W r. ub. najlepszy 571, 10-ty 485, obecny rekord Walasiewiczówna 584.

Skok w wys. — 145 Janowska, 144.5 Wajsówna, 143 Orzelówna, 142 Manteufłówna, 141 Walasiewiczówna, Stankiewiczówna, 140.5 Plucińska, Piotrowska, 140 Jasieńska, Kordowska, Kwaśniewska, Sikorzanka, Alińska.

W r. ub. najlepszy 145, 10-ty 137, obecny rekord Krajewska 150.5.

Rzut kulą — 12.02 Jasieńska (rekord), 12.00 Wajsówna, 11.28 Walasiewiczówna, 11.25 Cejzikowa, 10.53 Rapińska, 10.73 Szmuklerowa, 10.40 Janowska, 10.38, Gackowska, 10.18 Skirlińska, 10.16 Bersonówna.

W r. ub. najlepszy 12.—, 10-ty 9.42, obecny rekord Jasieńska 12.02.

Rzut dyskiem — 43.08 Wajsówna (rekord światowy), 35.84 Cejzikowa, 35.58 Gackowska, 34.53 Jasieńska, 34.25 Janowska, 33.70 Walasiewiczówna, 33.39 Wasilewska, 33.30 Kryżanka, 32.04 Bersonówna, 31.24 Orzelówna.

W r. ub. najlepszy 42.43, 10-ty 31.27, obecny rekord Wajsówna 43.08.

Rzut oszczepem — 38.23 Smetkówna (rekord), 36.49 Kwaśniewska, 34.55 Jasieńska, 33.40 Sikorzanka, 33.32 Cejzikowa, 32.40 Walasiewiczówna, 31.40 Gackowska, 30.55 Wajsówna, 29.98 Woynarowska, 29.40 Hulanicka.

W r. ub. najlepszy 35.35, 10-ty 29.30, obecny rekord Smetkówna 37.03.

Smetkówna ustanowiła ponadto rekord świata w rzucie oszczepem oburącz 59.34, lepszy o 2.29 od rekordu Niemki Haux.

Trójbój — 190 Sikorzanka, Walasiewiczówna (rekord), 139 Jasieńska, 126 Orłowska, 121 Woynarowska, 111 Sergiejówna, 110 Kałużyna, 107 Plucińska, 91 Daszutówna.

W r. ub. najlepszy 158, 10-ty 108, obecny rekord Sikorzanka 190 p.

Pięciobój — 4193 Walasiewiczówna (rekord), 3385 Sikorzanka, 3351 Batiukówna, 3293 Janowska, 2961 Orłowska, 2828 Woynarowska, 2813 Tokarzewiczówna, 2708 Cejzikowa, 2667 Daszutówna, 2528 Kudaszewiczówna.

W r. ub. najlepszy 3559, 10-ty 2881, obecny rekord Walasiewiczówny 4193 p.

Ogólna charakterystyka.

Jak widzimy z listy najlepszych tegorocznych rezultatów lekkoatletycznych i w porównaniu tych wyników z zeszłorocznymi, w konkurencjach męskich tylko w 5-ciu wypadkach na 21 wyniki z roku bież. są lepsze niż w roku ub., a 10-te wyniki w 10-ciu wypadkach Co do konkurencji kobiecych, to uderza większa poprawa, a mianowicie, jedynie w plotkach, w biegu 100 m. i skoku w dal z miejsca czołowe wyniki się pogorszyły, a 10-te wyniki są słabsze jedynie w sztafetach, dysku i wielobojach.

Przechodzimy teraz do krótkiego omówienia poszczególnych konkurencji.

W męskiej lekkoatletyce biegi krótkie i sztafety przedstawiają się nadal *tragicznie*.

Nawet nagroda PZLA, ofiarowana dla drużyny klubowej, która osiągnie czas 43 sek. w biegu 4x100 m (wynik na Zachodzie nieszczególny) nie została ani na moment zagrożona. W biegu 400 m. też słabo — jeden *Biniakowski* ratuje honor, w biegach średnich nieźle zapowiadają się *Kucharski, Kuźmicki i Lesicki*, na długie dystanse dobrym jest *Fiałka*, zaś w plotkach na 400 m. *Kostrzewski* i za nim *Maszewski* podciągnęli się wyraźnie, natomiast na 100 m. sytuacja kiepska. *Nowosielski* opadł w formie, a na jego miejsce może *Zaborzyński* w przyszłym roku coś zdziała.

W skokach *Plawczyk* jest o wiele słabszy niż przed rokiem, w trójskoku podciągnął się *Luckhaus*, w skoku w dal *Twardowski*, a w tyczce *Sznajder* i *Kluk*. To wszystko. W rzutach obok *Heljasza* i *Siedleckiego*

Biniakowski (Warta, Poznań), jeden z najlepszych polskich lekkoatletów.

pojawili się *Tilgner*, natomiast w oszczepie nie widzi my poprawy u *Turczyka* czy *Mikruta*.

Nieźle przedstawia się sytuacja w wielobojach, gdzie mamy kilku obiecujących zawodników, jak *Niemiec, Luckhaus, Wojtkiewicz, Plawczyk, Lokajski* czy *Siedlecki*.

Co do kobiet, to poza fenomenalną *Walasiewiczówną* oraz *Wajsówną* niewiele można wymienić nazwisk. W biegach krótkich wyróżniły się *Orłowska*, a następnie *Gottliebówna, Batiukówna* czy *Sikorzanka*, a w biegu 800 m. *Nowacka*. W plotkach tak *Schabińska* jak i *Freiwaldówna* popsuły się zastraszająco, sztafety nadal słabe, w skokach wyróżniła się *Tokarzewiczówna* i *Chrzanowska*, w skoku w wyż. dalej przoduje *Janowska*. W rzutach bardzo dobrze prezentuje się *Jasieńska*, a dalej idą *Gackowska, Cejzikowa* i może *Jasna*, zaś w oszczepie *Kwaśniewska, Smet-*

kówna. W wielobojach nieźle wypadła *Sikorzanka*. W każdym jednak razie

ogólny obraz nie jest radosny

i konieczną jest tutaj poprawa w roku przyszłym. A zadanie czeka nas ogromne, albowiem poza szeregami zawodów międzynarodowych odbędą się IV igrzyska Kobiectw w Londynie (16—18 sierpnia) oraz pierwsze męskie mistrzostwa Europy w Turynie (wrzesień). W związku z Igrzyskami Kobiectw PZLA organizuje dwa obozy treningowe oraz w lipcu mecz z Czechami (lub Italią) a w końcu sierpnia mecz z Japonią. Z meczów męskich projektowane są: wyjazd do Antwerpii (polowa czerwca), mecz z Szwecją (lub Szwecją) w lipcu, z Węgrami w sierpniu i Czechosłowacją na początku września.

A. Sz.

Nieszczególny bilans polskiej lekkiej atletyki w roku 1933.

Start biegu 100 m w programie 10-boju o mistrzostwo Polski. Od lewej Luckhaus, Wieczorek i Wojtkiewicz.

Powyżej start biegu z przeszkodami o mistrzostwo Polski. Drugi od prawej, zwycięzca biegu Strzałkowski. Poniżej fragment biegu 110 m przez płotki na meczu Śląsk-Witno.

Polski hokej lodowy przed nowym sezonem

Warszawa, w październiku. Polski hokej lodowy, chociaż to jeden z młodszych sportów w naszym kraju, posiada już nadzwyczaj *chlubną kartę* w historii polskiego sportu, popartą kilkudziesięciami meczami międzynarodowymi i licznymi zwycięstwami nad czołowymi zespołami Europy. Mamy przecież za sobą triumfy nad wszystkimi niemal państwami europejskimi, dwukrotnie zdobyliśmy zaszczytne tytuły *wicemistrzów Europy*, a z najsilniejszymi zespołami świata, drużynami Kanady i USA przegraliśmy raz minimalnie po 0:1.

Nie więc dziwnego, że sport ten cieszy się w Polsce coraz to *większą popularnością*, a z drugiej strony, zagranica interesuje się stale przejawami naszego życia hokejowego.

Chcąc otrzymać jak najbardziej szczegółowe informacje na temat przygotowań Polskiego Związku Hokejowego do nadchodzącego sezonu, korespondent Wasz przeprowadził rozmowę z sekretarzem związku, inż. **Karolem Szenajchem**.

Różne wywiady już odbywałem, ale z kuzynem zdarza mi się to po raz pierwszy. Tym kuzynem jest właśnie **Karol Szenajch**, utalentowany hokeista, znany z tego, że wolał poświęcić kuszący wyjazd do Ameryki przed dwoma laty, by otrzymać dyplom inżynierski. W związku z identycznością naszych nazwisk, często zdarzały się nam śmieszne nieporozumienia. Mnie np. pytano „czemu nie w Krynicę”, albo „jak to zdobyłeś bramkę w meczu z Wiener EV”, jemu zaś, Karolowi proponowano start w zawodach lekkoatletycznych, lub zapytywano o sposób startowania do stumetrówki czy też o to, czy Warszawaanka utrzyma się w lidze piłkarskiej.

Wracamy jednak do spraw hokejowych, na temat których toczyła się wspomniana wyżej nasza „famiłijna” rozmowa.

— Sezon hokejowy zaczynamy wcześniej — rozpoczął swe informacje „kuzyn” — bo już 4-5 listopada rozpoczynamy definitywnie dwa mecze w Pradze ze słynną praską drużyną LTC na otwarcie sezonu na „zimnym stadionie”. Nasi nie mają wprawdzie żadnego treningu, ale przecież w takim samym położeniu znajdują się Czesi.

Początkowo miała jechać reprezentacja Polski, ale ostatecznie

zdecydowaliśmy wyjazd Legii,

wzmocnionej obcym, drugim atakiem. Skład Legii będzie nast.: **Przedziecki, Materski, Głowacki, Rybicki, Pasteczki, K. Szenajch** oraz **Ludwiczak (AZS Poznań), Wolkowski i Nowak** (Kraków). Jako kierownicy jada inż. **Sosnowski i Suchs**, który jednocześnie może być rezerwowym bramkarzem. Wyjazd nastąpi we czwartek o godz. 7.30 rano. Gracze nasi będą mogli w piątek i sobotę rano *poćwiczyć, ponieważ mecze odbędą się wieczorem*.

— A jakież są dalsze projekty — pytamy.

— Właściwy sezon zaczynamy w okresie Boże-Narodzenia. Najpierw odbędą się *turnieje międzynarodowe w Zakopanem*, a potem w dniach od 1-6 stycznia *trójdniowy turniej w Krynicy*. Nie ustaliliśmy jeszcze obsady międzynarodowego tego turnieju, przypuszczamy jednak, że trzy drużyny napewno przyjadą. Wysłałbym zaproszenia do **Wiener EV, LTC Praha, BKE (Budapeszt) i Opawy**. Potem projektowane są mistrzostwa okręgowe oraz rozmaite mecze międzynarodowe, przyczem w Krynicy odbywać się będą zawody graniczne z klubami czeskosłowackimi, a nadto Warszawa, Kraków i Łwów także pewnie coś międzynarodowego urządzią. Wszystkiego jednak należy od tego czy łód będzie, czy nie.

— A co słychać z lodowiskiem sztucznym?

— Lodowisko katowickie otwiera swój sezon w *połowie listopada*. Nie przypuszczam jednak, ażeby w grudniu urządzono tam coś międzynarodowego. Raczej dopiero w styczniu można się spodziewać ciekawszych meczów. Ciekaw jestem, jak się ma sprawa z pogłoską o wstąpieniu braci **Ball i Orbanowskiego** — wyrzucenych z Niemiec — do jednego z klubów katowickich, jak ostatnio donosiła prasa. Zdaże się jednak, że grać oni będą w **St. Moritz**, a nie na Śląsku. Zresztą gracze ci, jako obywateli niemieccy i tak nie mogliby bronić barw polskich w meczach między państwowych. Co do lodowiska warszawskiego, to po ostatnich znanych wszystkim tarapatkach, skutkiem których związek nasz znalazł się w *przekrętej sytuacji finansowej*, podobno jednak nie zaniechano roboty i nadal się o tem myśli. Również w **Warsz. Tow. Łyżwiarstwie** nie zaprzestano myśleć o *własnym sztucznym torze*.

— A czy zobaczymy Kanadyjczyków?

— Z całą pewnością. W roku bieżącym zanosi się na

formalny najazd zespołów kanadyjskich,

otrzymaliśmy bowiem oferty aż od sześciu drużyn, które w sezonie nadchodzącym nawiedzają Europę. Którą z nich wybierzemy, narazie nie zdecydowaliśmy. W każdym razie nastąpiło to w *drugiej połowie stycznia*, tak około 20-23, a zatem przed wyjazdem na mistrzostwa świata, wyznaczone na rok bieżący do **Mediolanu 3-11 lutego**. Chcielibyśmy także sprowadzić tegorocznych mistrzów Europy, **LTC Praha**, ale są oni obecnie rozrywani na wszystkie strony. Przypuszczam

jednak, że ze względu na ścisły kontakt sportowy z Czechosłowacją uda się nam tę doskonałą drużynę sprowadzić do Polski.

— A na zakończenie może dowiemy się czegoś na temat nowego systemu mistrzostw Polski.

— A zatem zamiast dotychczasowego systemu wyłaniania mistrzów okręgowych i wysyłania ich na mistrzostwa Polski, po turniejach w Zakopanem i Krynicy zarząd PZHL wyznaczy w *swoim przekonaniu ośmiu najlepszych drużyn polskich*, które połączy się w parę, by w dwóch meczach (jeden u siebie, a jeden na obcym boisku) wyeliminować słabsze zespoły, zaś czterech zwycięzców rozegrają ze sobą turniej finałowy. Co

Co słychać w naszym łyżwiarstwie?

Warszawa, w październiku.

Polski Związek łyżwiarstwa zwołał przed kilku dniami w Warszawie konferencję prasową, podczas której przedstawił zebrany program prac na nadchodzącym sezonie zimowym.

Obełnie już odbywa się w Warszawie *sucha zaprawa łyżwiarstwa* przy udziale 15 osób pod kierunkiem pp. **Szelestowskiego i Iwasiewicza**. W sprawie biorą udział

Sucha zaprawa łyżwiarzy stołecznych: kpt. Theuer trenuje wraz z nową partnerką p. Chachlewską (WTL).

do miejsca tego turnieju, to narazie toczą się pertraktacje. Brane są pod uwagę **Krynica, Lwów, Zakopane** oraz może **Katowice**.

— O klubach i graczach — kończy nasz rozmówca — trudno obecnie coś konkretnego powiedzieć. Jestem naturalnie pewien, że do tej honorowej ósemki klubów wejdą: **Legia, warszawski AZS i Pogoń** oraz pewnie **Cracovia**, która dąży do tego, aby mieć doskonałą *atak Wolowski-Marchewczyk-Nowak*. Pozostałe cztery kluby, to pewnie **TKS, Ognisko, Czarni, KTH, Śląsk** lub **AZS Poznań**. Przyszłość pokaże, które z nich zdołają się zakwalifikować.

A. Szenajch.

szy czołowi łyżwiarze stołeczni z *lunawicem i Theuerem* na czele. Ciekawym jest fakt, iż kpt. Theuer występować będzie w sezonie bieżącym nie z p. Rudnicką (chora), lecz z **Chachlewską**.

Otwarcie lodowiska katowickiego nastąpi 11 listopada, przyczem na lodowisku tem czynny będzie trener p. **Decombe**. W dniach 11-22 grudnia w Katowicach czynny będzie *kurs treningowy czołowych łyżwiarzy*, celem jak najlepszego przygotowania się do międzynarodowych zawodów w jeździe figurowej 5-7 stycznia w Zakopanem. Na zawody te zaproszono czołowych łyżwiarzy czeskosłowackich, węgierskich, austriackich, rumuńskich i francuskich.

Związek projektuje nadto *wielkie wszechstronne zawody łyżwiarstwie* w połączeniu z mistrzostwami Polski w jeździe figurowej i sztucznej w dniach 2-4 lutego w Warszawie. Pierwsze słowiańskie zawody odbyły się w lutym b. r. w **Mor. Ostrawie** i przyniosły zwycięstwo barwom polskim. Na zawody te przyjadą zawodnicy **Bulgarscy, czescy i jugosłowiańscy**. Przed temi zawodami odbędzie się w Katowicach *kurs treningowy jazdy figurowej* 15-29 stycznia, a w Warszawie *kurs jazdy szybkiej* 29 stycznia do 2 lutego. Same zawody odbędą się przypuszczalnie na stadionie Legii, albowiem sprawa budowy lodowiska sztucznego przez WTL na swe 40-lecie wskutek braku kredytów musiała być odwołana na przyszłość.

Istnieje także projekt nawiązania kontaktu z Sowietami, ale do tego wymagana jest *zgoda Federacji międzynarodowej*, no i... Sowietów. Śląskie lodowisko projektuje również sprowadzenie na pokazy w jeździe figurowej mistrzów lodu, **Schaeffera i Sonji Henje**.

Co do spraw trenerskich, to projektowane jest urządzenie w dniach 15-27 stycznia w Warszawie *kursu przygotowawczego łyżwiarstwie*. Nadto przeprowadzona będzie *propaganda oznaki łyżwiarstwie* i organizowane liczne imprezy dla młodzieży. PZL zamierza również organizować *kursy objazdowe jazdy szybkiej* w Cieszynie, Bielsku, Krakowie, Wlinie, Przemyśle i Złoczowie oraz kursy jazdy figurowej we wszystkich większych miastach kraju.

Na zakończenie sezonu odbędą się pokazy jazdy figurowej w **Bydgoszczy, Grudziądzu, Gdyni i Gdańsku**.

A. Sz.

Otwarcie sztucznego toru w Katowicach

Katowice, 20 października (Tel). W ostatniej chwili zarząd Sztucznego Toru łyżwiarstwiego w Katowicach zdecydował się otworzyć tegoroczny czwarty sezon zimowy *już w dniu 11 listopada br.* Z uwagi na przypadające w tym dniu święto narodowe 15-lecia niepodległości państwa polskiego, które na Śląsku przemieni się w specjalną manifestację, uroczystości otwarcia lodowiska ma być *włączona do programu uroczystości narodowej*, by zadokumentować bezpośredni udział sportu w święcie narodowym, wskutek czego otrzymać ma *wspaniałe ramy organizacyjne*.

W programie uroczystości przewidziane są *poispy łyżwiarstwie i zawody hokejowe*. Zśród łyżwiarzy wystąpią *wszyscy zawodnicy śląscy* oraz ewentualnie *wiedeńscy*, o ile zaakceptują warunki zaproponowane przez gospodarzy. W hokeju przewidziany jest mecz międzypaństwowy *Czechosłowacja-Polska*. Zarząd bowiem Sztucznego Toru łyżwiarstwiego w Katowicach, wykorzystując ostatnie zaproszenie Polski przez Czechosłowację na podobną uroczystość otwarcia lodowiska w Pradze, odniósł się w drodze telegraficznej do Pol-

skiego Związku Hokeja na Łódzie w Warszawie oraz Czeskiego Związku w Pradze z prośbą o *rozegranie tych zawodów* dniach 11 i 12 listopada w Katowicach. Biorąc pod uwagę silne węzły przyjaźni, jakie łączą nas z Czechosłowacją, następnie prawo rewanżu ze strony gości na wyjazd Polski do Pragi oraz sam fakt zaproszenia Czechów na uroczystości, związane ze świętem narodowym, spodziewać się należy, iż propozycja Katowic *przyjęta tam zostanie* *z pewnością*.

Nie wątpimy, iż Polski Związek Hokeja na Łódzie w Warszawie nie odmówi również swej pomocy, zwłaszcza, iż Sztuczny Tor łyżwiarstwiego w roku bieżącym pragnie ściśle uzgodnić współpracę na innych jak dotychczas warunkach, co niewątpliwie wyjdzie obu zainteresowanym stronom na korzyść.

Fakt ogłoszenia otwarcia Sztucznego Toru łyżwiarstwiego w Katowicach oraz zapowiedź tak intensywnego programu wywołała na całym Śląsku *ogólne zainteresowanie*. Bliższe wiadomości co do programu sztucznego toru na cały sezon zimowy przyniesiemy w najbliższym numerze.

Narciarze przy pracy.

Zakopane, 29 października (tel.) W niedzielę odbyła się w Zakopanem konferencja informacyjna w sprawie *narciarskiego czwórmeczu stowiańskiego*, który ma się odbyć w bież. sezonie w Zakopanem. W konferencji tej obok przedstawicieli Polskiego Zw. Narciarskiego wzięli udział również delegaci władz państwowych i samorządowych.

Na zebraniu ogólny plan kampanii przedstawił **red. S. Fächer**, poczem przystąpiono do zorganizowania komitetu lokalnego, który ukonstytuował się jak nast.: prezes: p. **Winnicki**, burmistrz Zakopanem, członkowie: **plk. Wagner, inż. Kulig**, podkomisje: **kwatrurowa: prez. Jamontt i p. Żurowski**, techniczna: **p. Oppenheim**, skarbowca: **inż. Kulig**, artystyczno-dekoracyjna: **pp. dyr. Malicki, Malczewski i Górski**, reprezentacyjna: **inż.**

Mayer i **red. Siemianowski**, komisja przyjmująca drużyny: **inż. Schiele** i **p. Zylberman**.

Zaznaczyć należy, że w Krakowie z ramienia P. Z. N. funkcjonuje komitet ścisły czwórmeczu, w skład którego wchodzi: **dr. Boniecki, inż. Ramza** i **p. Grossman**.

W tym samym dniu odbyło się *otwarcie centrum wyszkolenia narciarskiego w Zakopanem*, na którego czele stoją: **dr. Szatkowski** i **por. Kasperzyk**. W uroczystości wzięli udział szereg przedstawicieli władz rządowych, samorządowych, miejscowych klubów itd. Przemówienie powitalne wygłosił wiceprezes PZN. **dr. Boniecki**, poczem zabierali głos reprezentanci sfer oficjalnych i klubowych.

Władze PZN. spodziewają się, iż ośrodek narciarski stworzony obecnie w Zakopanem przyczyni się do podniesienia poziomu naszych czołowych narciarzy w Zakopanem, którzy następnie wpłyną odpowiednio na pozostałe ośrodki.

Piłka nożna w kraju i zagranicą.

Warszawa, 29 października (tel.). W meczach piłkarskich w Warszawie wyniki były nast.: **Legia** — kombinowany team **Makkabi i Gwiazdy 3:0** (0:0). Legia miała tylko dwóch graczy z pierwszej drużyny. **Czarni-Hapoel 3:1** (0:1). **Orkan-PZP 3:0**. **Skoda-AZS 4:3**. **Świt-Zorza 7:3**. **Orzeł-Polonia 3:1**. Polonia wystawiła kompletnie rezerwową skład.

Kraków, 29 października (tel.). W niedzielę rozegrano w Łodzi następujące spotkania piłkarskie: **KS. Strzelec — LTSG 2:0** (2:0). Pierwszy finałowy mecz o puchar ŁOZPN. zakończył się zwycięstwem Strzeleckiego KS, który miał lepszy atak i grał lepiej z wiatrem. Już w pierwszej połowie Strzelec zdobył dwie bramki, w 8 i 32 minucie przez **Owczarka** i **Kudelskiego**. Po przerwie Strzelec miał nadal przewagę. W LTSG wyróżnili się obrońcy, natomiast atak i pomoc zawiodły. Sędzia p. Piotrowski.

Widzew — Skra (Warszawa) 1:1 (0:1). Mecz o robotnicze piłkarskie mistrzostwo Polski, po ambitnej i ofiarnej obustronnej grze zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym.

Poznań, 29 października (tel.). W zawodach o wejście do klasy A. **Sparta Poznańska** pokonała wysoko **Unię Kościan** w stosunku 6:1. Jest to pierwsza porażka, poniesiona przez Unię, która wraz z **Wartą** prowadzi w tabeli równą ilością punktów i najprawdopodobniej obie wejdą do A klasy.

Łwów, 29 października (tel.). W grach o wejście do Ligi okr. LZOPN odbyły się nast. spotkania: **II Sokół-Revera** (Stanisławów) 2:1 (2:1). Bramki dla Sokola zdobył **Fistrowicz** i **Acedoński**, dla Revery **Lany**. Sędzia p. **Ranis**. **Resovia-Lechia** 3:1 (1:0). Dla Resovii bramki zdobył **Kutel** (3), dla Lechii **Schusterschütz** z karnego. — Sędzia p. **Turczyński**. **Hasmona-Świtez 1:1** (1:0). Bramkę dla Hasmonie uzyskał **Witz**, dla Świtezi **Okrutny**. Sędzia p. **Siecmann**.

Kolejność drużyn w rozgrywkach o wejście do Ligi okr. jest nast.: 1) **Lechia** 30 pkt., 2) **Resovia** 26 pkt., 3) **Ukraina** 25 pkt., 4) **Świtez** 25 pkt., 5) **Pogoń** 1 b 23 pkt., 6) **Revera** 22 pkt., 7) **Drugi Sokół** 21 pkt., 8) **Hasmona** 21 pkt., 9) **Pogoń Stryj** 21 pkt., 10) **Ognisko** 20 pkt., 11) **Biały Orzeł** 15 pkt., 12) **Old Boy** 1 pkt.

Do Ligi okręgowej wejdzie łącznie 8 klubów, a to: przemyska Polonia, tudzież 7 klubów wykazujących największą ilość punktów w powyższej tabeli. Gdyby Czarni nie utrzymali się w Lidze państwowej, to wejdą oni automatycznie do Ligi okręgowej.

NA ŚLĄSKU

Katowice, 29 października (tel.). Na czele tabeli Ligi śląskiej po ostatniej niedzieli znajduje się nadal **K. S. Śląsk** (Świętochłowice).

Wyniki piłkarskie Ligi śląskiej z niedzieli są nast.: **KS. Chorzów — KS. Katowice 3:3** (2:2), **KS. Stowian — Amat. Klub Sportowy 3:3** (2:2).

Wyniki w A-klasie śląskiej są nast.: **KS. Śląsk** (Siemianowice) — **Sola** (Oświęcim) 3:2 (3:1), **KS. Polic — KS. Diana 3:0** (2:0), **Silesia** (Legiewniki) — **Odra** (Szarlej) 2:3. Mecz został przerwany, na skutek bójk. **Naprzód** (Ruda) — **Kresy** 1:1 (0:1). **I Klub sportowy Tarnowski Górny — Pogoń** (Nowy Bytom) 0:1 (0:0). **KS. Zgoda — KS. Slavia 3:0** (2:0), **Wawel** (Nowa Wieś) — **Haller** (W. Hajduki) 6:1 (2:1), **Ligocianka — Stadion** (Król. Huta) 3:2 (2:2), **Naprzód** (Katowice) — **Bogucice** 2:1 (1:1). **Jedność** (Michalkowice) — **Różdżnik** (Szopienice) 8:2 (1:1).

W spotkaniach towarzyskich **Naprzód** (Lipiny) zwyciężył **leadera Ligi śląskiej K. S. Śląsk** (Świętochłowice) 3:2 (3:2). **Orzeł** (Welnowiec) — **Śląsk** (Tarn. Górny) 9:0 (5:0). **I. F. S. — Pogoń** 5:2 (4:1). **KS. Bysławica — KS. Concordia** 0:4 (0:1). **Ruch** (W. Hajduki) **Rez. — KS. Kościusko** 4:1 (2:0). **Pocztowe P. W. — Z. T. K. S.** 3:1 (1:0).

W OKRĘGU BIELSKO-BIALSKIM

Bielsko, 29 października (tel.). Niedzielne zawody o mistrzostwo A-klasy Ligi śląskiej nie przyniosły niespodzianek. Niestety zanotowano ponownie *wypadek pobicia sędziego przez graczy* i w związku z tem *przerwania zawodów*.

Przebieg zawodów jest nast.:

W Bielsku odbył się mecz o mistrz. Ligi śląskiej **KS. Dąb — BBSV 3:1** (1:0). Dąb udowodnił, że awans jego do ligi śląskiej był zasłużony i dzięki wielkiej ambicji odniósł *zasłużone zwycięstwo*. Bramki dla KS. Dąb strzelili: **Geddyga** (2) i **Soltysek** dla BBSV **Rzepus**. W drużynie Dąbu wybili się: **Sajda, Krawiec i Trabka**. W BBSV **Wirski, Rzepus i Trzeciak**. Podkreślić należy brak na meczu porządkowych, wskutek czego publiczność przed zakończeniem zawodów wchodziła na boisko i *przeszkadzała w grze*.

Mistrz. kl. A: **DFC. Sturm — Leszczynski** (1:0) (1:0). Niezasłużona porażka Leszczynskiego krzywdzonego przez sędziego **Steinmusa**. Podkolegium sędziów w Bielsku na zawody drużyn nie-

mieckich z polskimi wyznacza sędziów Niemców, którzy do graczy niemieckich przemawiali po niemiecku. Jedyną bramkę uzyskał **Sturm** ze strzału **Bathella**.

Biała-Lipnik — Grażyna (Dziedzice) 5:1 (3:1). Gra prowadzona z przewagą Białej. W drugiej połowie gry jeden z graczy Grażyny usunięty z boiska przez sędziego, za ciężką słowną obrazę tegoż nie chciał opuścić boiska, a również kapitan drużyny Grażyna nie zastosował się do polecenia sędziego. Wobec tego sędzia po upływie wyznaczonego czasu 8 minut przed *końcem odgrywał zawody*. W tym momencie obrońca Grażyny **Czyż** *podbiegł do sędziego i uderzył go pięścią w twarz* podbijając mu oko. Dzięki natychmiastowej interwencji porządkowych i policji przywrócono porządek. Bramki dla zwycięzców zdobyli: **Nowara** (2), **Reiter, Laske i Kudermat**. Sędzia p. **Heller**.

Mistrz. kl. A: **Sola** (Zywiec) — **BKS**. (Biała) 3:0 (1:0). Niespodziewane zwycięstwo Soly nad słabo grającym BKS. Przy końcu zawodów sędzia zmuszony był wykluczyć po jednym graczu z każdej drużyny. Bramki dla Soly uzyskali: **Fojcik** (2), i **Szydlowski**. Sędzia p. **Rosner**.

RKS. (Czechowice) — RKS. Czarni (Zabłocie) 1:1 (0:0). Powyższe kluby, mające równą ilość pun-

K. K. S. Ruch Sosnowice, jedna z czołowych drużyn A. kl. Zagłębia. Obok drużyny, stoi prezes klubu p. Nadokierski.

któw i prowadzące w tabeli mistrzowskiej podzieliły się punktami. RKS. Czarni ma obecnie lepszy stosunek bramek. Gra obustronnie ambitna.

Zawody o wejście do ligi śląskiej: **Koszara** (Zywiec) — **„07” Siemianowice** 4:1 (2:1). **Koszara** grała dobrze i miała przewagę. Bramki dla Koszarawy zdobyli: **bracia Stepien i Waś**. Sędzia marny p. **Stracek** z Katowic. Koszarawie pozostało do rozegrania mecz rewanżowy z drużyną „07” Siemianowice w Siemianowicach. W razie uzyskania wyniku remisowego **Koszara** ma *zapewnione miejsce w Lidze śląskiej*.

Bielsko, 29 października (tel.). Mistrzostwa kl. B. **Hajnal** (Kety) — **BBSV B Liga 7:0** (2:0). Łupem bramkownym podzieliли się: **Markielowski** (4), **Wdowiak** (2), **Gronner** (1). Sędzia p. **Blachut**. **KS. Skoczów — Sportclub** (Bielsko) 1:0 (0:0). Ponowna klęska Sportclubu, który od czasu opuszczenia A klasy nie wygrał dotychczas żadnych zawodów. Jedyną bramkę zdobył **Śliwka**. Sędziował b. marnie p. **Sikora**. **Sturm II — Hakoah II** 4:1 (2:0). **Biała-Lipnik II — Leszczynski II** 5:2 (1:0). **BKS II — Strzelec** (Cieszyń) 4:3 (3:0).

W ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIEM.

Sosnowiec, 29 października (tel.). Dzisiejsze spotkania o mistrz. kl. A przyniosły nast. wyniki: **Unia-Policyjny 0:0**. Najładniejszy mecz w sejiennych rozgrywkach A. klasy Zagłębia. Gra to-

Drużyna piłkarska HKS Czajów Przemyśl, która zdobyła mistrz. kl. B podokręgu przemyskiego i wchodzi do kl. A okręgu lwowskiego.

czyła się w obu połowach w ostrem tempie. Przewagę w polu miała Unia, ale prześladował ją wybitny pech. Drużyna Policyjnego walczyła natomiast ambitnie. Doskonale spisywała się *obrona* i *srodkowy pomocnik Bukowski*. W drużynie Unii dobre jest *trio obronne* oraz w ataku **Musiał** i **Staniszwski**. Mimo kilku niebezpiecznych sytuacji podbramkowych mecz zakończył się wynikiem bezbramkowym. Sędziował p. **Ehrenreich**. Przedmecz drużyn młodszych 1:0 dla Policyjnego K. S.

W Czeladzi prowadzący w tabeli C. K. S. remisował z **Ruchem** 2:2 (1:0). Gra chaotyczna i na niskim poziomie. Bramki dla C. K. S. strzelili **Dyda** i **Przybyłek**, dla gości skrzydłowy. Przedmecz z powodu nieprzybycia rezerwy **Ruchu** rozegrany został między drużyną a **Sturm** i rezerwą C. K. S. z wynikiem 0:5.

W **Dąbrowie Zagłębie** odniosło zwycięstwo w spotkaniu z **Brynica** 4:0 (3:0). Bramki strzelili **Banasik** i **Pokalski** (po 2). Przedmecz rezerw 6:1 dla **Zagłębia**.

W **Będzinie Zagłębianka** pokonała **Solvay** 3:0 (2:0). Obecnie **Solvay** znajduje się na ostatnim miejscu w tabeli. **Sarmacja-Hakoah** 1:0 (1:0). **Częstochowa**, 29 października (tel.). Finał o wejście do kl. A: **Legia** (Wielun) — **Makkabi** (Częstochowa) 3:1 (2:0). Jeden z najpiękniejszych meczów tego sezonu. Legia reprezentuje się bardzo dobrze i będzie zapewne groźnym przeciwnikiem klubów A-klasy. Przez 80 minut bezwzględna przewaga Legii, której gracz często strzelają. — **Makkabi** ograniczyła się do akcji defensywnej.

Rewelacja meczu okazał się obrońca **Legii Kotwak**, zdobywca dwu bramek. Trzecią bramkę strzelił **Marcewicz**. Punkt dla **Makkabi** zdobył **Birnholz**. Sędziował p. **Śliwczynski**.

Zawody o puchar pocieszenia: **Częstochówka-Skra** 3:0. Gra na przeciętnym poziomie. Bramkę strzelił: **Pacholak**, **Sikorski** i 1 samobójca. Sędziował p. **Zalejski**. **Brigada-Turyski** 2:0. Silna przewaga **Brigady**, niestety niewykorzystana. — Sędziował p. **inż. Mayer**.

Bydgoszcz, 29 października (tel.). Mecz finałowy o mistrzostwo Bydgoszczy między **Sokołem I a Polonią** zakończył się niespodziewanym zwycięstwem **Sokola** 1:4 (3:3). Przez cały czas gry Polonia bezsprzecznie przeważała, jednak ataki jej rozbiły się o świetną obronę bramkarza **Sobierskiego**. O zwycięstwie zdecydował wypadek **Grandy** w 84 minucie, zakończony zwycięską bramką. Bramki dla Polonii zdobyli **Kimmel** (2) i **Przybyś**; dla zwycięzców **Kędziński** (2), **Kroll** i **Grenda**. Mimo fatalnych warunków atmosferycznych publiczności zebrało się około 1000 osób. Sędziował p. **Gumowski** z Torunia.

Przemyśl, 29 października (tel.). **Sian — Polonia** 3:2 (2:1). Finałowe zawody o puchar zakończyły się sensacyjnym wynikiem, gdyż nienotowanemu dotychczas zwycięstwem **B-klasowej drużyny nad Polonią**. Zwycięstwo Sianu było jednak w całej pełni zasłużone, chociaż bowiem Polonia miała znacznie więcej zgry i była lepsza technicznie i taktycznie, to zawodnicy Sianu byli *znacznie ambitniejsi*. Wszystkie bramki dla Sianu zdobył **Partyka**, dla Polonii **Malodobry** i **Siuda**. Sędziował p. **Roben**.

Czajów — Ruch 4:4 (4:2). Zaszczytny wynik dla **Ruchu**. Bramki dla Czajów zdobyli **Dmytryszyn** i **Dobrowolski** (po dwie), dla **Ruchu** **Katamarz**, **Mazur** oraz **Niepokoi**. Sędziował p. **Kennert**.

Tarnów, 29 października (tel.). Zawody o wejście do kl. A. **Tarnovia — Trzebinia** 3:0 (2:0). Strzelcem wszystkich trzech bramek był

Start Szamoty (X) w Brukseli.

NAJLEPSI SRINTERZY KOLARSTWA ŚWIATOWEGO

Bruksela, w październiku.

Sezon kolarski przenosi się w chwili obecnej z szosy i torów otwartych do wielodromów zimowych. Ostatnie akordy biegów na otwartym powietrzu uciechły i obecnie wysiłki odbywają się już tylko w świetle lamp elektrycznych. Teraz — gdy sezon został zakończony, postaramy się zrobić krótki przegląd wyników najlepszych sprinterów świata.

Francja reprezentowana była przez trzech rasowych sprinterów: *Micharda, Gerardina i Fauchaux*. Belgja przez *Scherensa i Arleta*, Danja przez *Falk-Hansena*, Niemcy przez *Richtera*, Włochy przez *Martinetti*. Do tego doliczyć jeszcze trzeba *Van Egmonda, Steffesa, Cosensa, Szamotę* i w ten sposób otrzymamy listę najlepszych sprinterów świata. Jak widzimy z tego, jest ich niedużo. Nazwiska *Moeskopsa* i innych już z niej znikły.

O ile na szosie nazwiska czołowych kolarzy zmieniają się szybko i można wymienić bez trudu dwudziestu tej samej klasy kolarzy, z pośród których trudno jest poprostu znaleźć trójkę, która mogła być wysłana na mistrzostwa świata, w sprintach rzecz ta się przedstawia zupełnie inaczej.

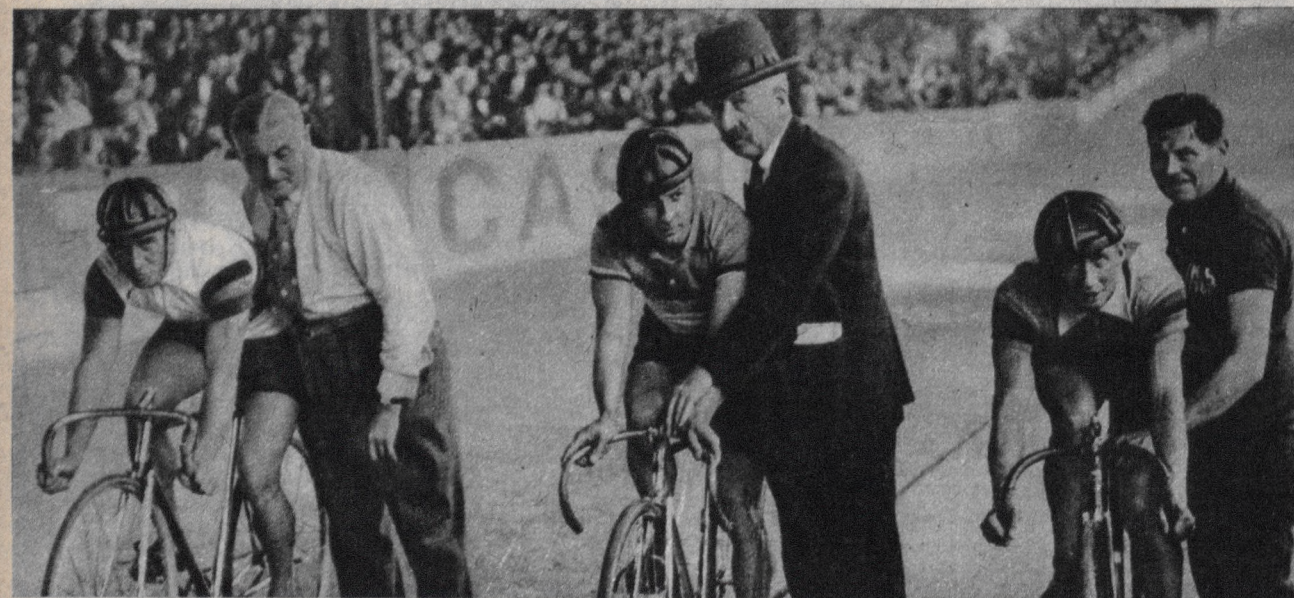
Francuzi mogą się pochylać posiadaniem trzech wysokowartościowych kolarzy, to jest *Micharda, Gerardina i Fauchaux*, Belgja ma właściwie tylko jednego *Scherensa*, Danja — *Falk-Hansena*, Włochy tak samo *Martinetti*, podczas gdy reszta gdzieś znikła bezpowrotnie. Holandia nie może w żaden sposób znaleźć u siebie sprintera tej miary, co trzech Francuzi i Belg *Scherens*, mimo, iż na osiem milionów mieszkańców dwa i pół miliona nie zsiada prawie z roweru. Czołowemu przedstawicielowi kolarstwa *Van Egmondowi* jest jeszcze daleko do klasy światowej.

Chcąc sklasyfikować kolejno

pierwszą piątkę najlepszych sprinterów świata

nie mamy wielkiego trudu z wyliczeniem nazwisk, które na to zasługują, a więc przedewszystkiem *Micharda, Gerardin (Francja), Scherens (Belgia), Richtera (Niemcy), Falk-Hansen (Danja)*.

Natomiast *Martinetti (Włochy) i Fauchaux (Francja)* skwalifikowaliby się na szóste i siódme miejsce. Później zaś dopiero idzie falanga jednorodnej klasy kolarzy, w której znajduje się również i nasz *Szamota*.

Trzej najlepsi kolarze świata na starcie, od lewej: Scherens, Michard i Gerardin.

w prasie z wiadomościami o sensacyjnej porażce naprzykład *Scherensa* w spotkaniu z jakimś mniej znanym kolarzem.

Wypadek taki zdarzył się też *Szamocie*. W podobnego rodzaju przegranej *niema nic nadzwyczajnego*. Sprinterzy, o których piszemy, startują przeciętnie około trzech razy w tygodniu i to przeważnie w tym samym komplecie. Dziwnem byłoby wogóle, ażeby wszystkie zawody pokolei wygrał *Scherens*, a *Michard* zajmował drugie miejsce. Jest to niemożliwością poprostu fizyczną, nie mówiąc już o tem, że w biegach sprinterskich wystarczy jedna drobna omyłka taktyczna, brak uwagi w ciągu ułamka sekundy, ażeby przegrać do kolarza gorszego znacznie od siebie.

To jest powodem, dla którego właściwy mecz nigdy nie bywa rozstrzygnięty w jednym tylko starcie. Normalnie odbywają się dwa spotkania i w razie wyniku remisowego rozstrzyga t. zw. „belle”, to jest trzeci bieg decydujący.

Scherens jest bezspornie

najlepszym sprinterem świata.

Jego zryw na ostatnich metrach jest tak porywający, iż nie ma on poprostu nic sobie równego. Czai się on do finałowego ataku, jak kot i „pożera” poprostu „skokiem” przestrzeń. W Belgji i Francji nazywają go „*Poeske*”, (czytaj puske), czyli małym kotem.

Belgia dumna jest ze swego mistrza. Trudno byłoby zrozumieć dla nas, ludzi bardziej chłodnych i zrównoważonych, do czego może doprowadzić

entuzjazm narodu dla sportowca,

który dla swej ojczyzny zdobył dwukrotnie tytuł mistrza świata. Nie mówiąc już o tem, że *król Albert* przyszedł na jeden z biegów *Scherensa*, ażeby mu osobiście powinszować sukcesów, społeczeństwo wybudowało mu już pomnik.

Nie było wprost związku, któryby nie urządził na jego cześć przyjęcie. Dostał rzecz oczywista order i ciesząc się tem wszystkim, jak małe dziecko, kontynuował dalej swą chlubną karierę sportową.

Mistrz świata *Scherens* po zdobyciu „Grand Prix” sprinterów w Paryżu.

ową. Z pochodzenia jest on wieśniakiem, z czego bardzo się chlubi, zaznaczając, iż właśnie dzięki sportowi przeszedł on „światową” edukację, nabierając kultury i ogłady towarzyskiej. Dziś mówi on nawet dwoma językami „a la perfection”.

Scherens może się poszczycić jednym z najpiękniejszych bilansów sportowych. Rozpoczynając swą karierę dopiero w r. 1928, zdobył on już w r. 1932 w Rzymie i w r. 1933 w Paryżu mistrzostwo świata. Na 229 startów odniósł on 156 zwycięstw. Pierwszy jego start, jako zawodowca, nastąpił 13-go października r. 1929, tak, że w chwili obecnej mija właśnie czterolecie jego kariery sportowej, jednej z najchlubniejszych, jakie znają kroniki sportu kolarskiego. Hajot.

LISTA POLSKICH REKORDÓW KOLARSKICH, ustanowionych na torze na Dynasach przedstawia się następująco:

Ze startu lotnego: 200, 300, 400, 500 m. — *Szamota* 12.2, 18.8, 25.2 i 31.6, 1000 m. — *Lange* 1:10.2, 3 km. — *Szymczyk* 4:14.

Ze startu z miejsca: 200 m. — *Szymczyk* 16.4, 1 godz. — *Cieniewski* 39.040 m. Inne rekordy *Hadrys*, a mianowicie: 5 km. — 7:22, 10 km. — 14:58, 15 km. — 22:40.8, 20 km. — 30:22.6, 25 km. — 38:12.6, 30 km. — 46:02, 35 km. — 53:49.6, 40 km. — 1:01:36.8.

Bieg drużynowy 4 km.: *Szymczyk, Lange, Reul, Oksiu* 5:04.

Tandemy: 200 m. — *Frączkowski—Popończyk* 11.6, 1000 m. *Michalak—Targoński* 1:05.8.

Za prowadzeniem motoru: start lotny — 1.3 i 5 km. — *Lange* 45.2:20, 3:51.2. Start z miejsca: 5, 10 i 15 km. — *Oksiu* 1:12.6, 8:22 i 12:26.4, 20 i 25 km. — *Lange* 16:55 i 21:25.2, 30, 35, 40 i 45 km. — *Michalak* 25:58.4, 30:19, 34:39.4 i 38:58, 50 km. — *Lange* 42:56, 75 i 100 km. — *Michalak* 1:05:30 i 1:28:04.4.

25-lecie Łódzkiego Klubu Sportowego.

Pomwyż: hazienniki Polonii (Warszawa) i ŁKS, które rozegrały towarzyskie spotkanie w ramach jubileuszu. — Na prawo: czołowi pływacy ŁKS-u w defiladzie.

Na lewo: fragment defilady na uroczystościach jubileuszowych ŁKS-u — sekcję piłki nożnej prowadzi Karaś.

Na prawo: fragment defilady jubileuszowej ŁKS-u, grupa lekkoatletów i lekkoatletek Ł. K. S-u — prowadzi Kwosiński.

Zjazd weteranów ŁKS-u na bankiecie w klubie w przeddzień uroczystości.

Ligowe drużyny *Ruchu* i *ŁKS* przed meczem rozegranym w Łodzi w dniu jubileuszu ŁKS-u.

Ubiegła niedziela, dzień uroczystości 25-lecia istnienia największego towarzystwa sportowego w Łodzi, Łódzkiego Klubu Sportowego była świętem sportowym w „Grodzie komi-nów”. Wszystkie towarzystwa sportowe Łodzi, doceniając znaczenie ŁKS-u oraz żyjąc z nim w jaknajlepszych stosunkach, reprezentowane były licnie na wspomnianych uroczystościach, chcąc podkreślić i zaimplementować zarazem swą łączność sportową z najsilniejszą placówką sportu łódzkiego.

Uroczystość wypadła, jak to już znanym jest Czytelnikom z poprzednich relacji telefonicznych, imponująco, a wzięli w niej udział przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych.

Obecnie pragniemy podkreślić, iż Zarząd ŁKS-u wydał, z okazji swego jubileuszu „jednodniówkę”, zawierającą historię powstania klubu, opis działalności wszystkich swoich bardzo licznych sekcji, z których niejedna może poszczycić się pierwszorzędnymi wynikami, a pozątem omówienie budowy parku sportowego oraz artykuł p. *Roli* p. t. „O czym nawet pisać się nie chce”. W artykule tym czytamy tam o podziale spo-

łeczństwa na grupy, odnośnie ich zainteresowania dla sportu.

Oberwało się tam kibicom klubowym, co ilustruje najlepiej nast. wy-cinek z tego artykułu:

„Trzecią grupę stanowią t. zw. „kibice” klubowi, jest to rodzaj ludzi, o których można powiedzieć, że niewiadomo, czy przynoszą stowarzyszeniu więcej szkody czy też pożytku. Zależnie od wyników poszczególnych konkurencji sportowych to wpadają w zachwyt i entuzjazm zaprawione zresztą szowinizmem klubowym, to znowu z nieusprawiedliwionem zwątpieniem krytykują wszystkich i wszystko. A więc sport wogóle, zawodników i zarządy sekcji. Składek z zasady nie płacą, od wszelkiej pracy się wykręcają, bardzo często nie są nawet członkami danego stowarzyszenia, mimo to wszędzie się wkręca, do wszystkiego się wtrącają, a jeśli chodzi o muzykalność widowni i zajęcie najlepszych miejsc, są poprostu bez konkurencji. Co najciekawsze jednak, sami o sobie sądzą, że są dla stowarzyszenia bardzo pożyteczni i wymagają odpowiedniego traktowania”.

Uczestnicy uroczystości jubileuszowych ŁKS-u po nabożeństwie w dniu jubileuszu.

Przez Vital do zdrowia i tężyzny fizycznej. Do nabycia w składach aptecznych i składnicach sportowych.

Rumunja--Szwajcaria 2:2 (1:0) Eliminacja do mistrzostw świata.

Berno, 29 października (Tel.). Na tutejszym wielkim stadionie sportowym odbył się w niedzielę w obecności 15.000 widzów międzynarodowy mecz piłkarski Szwajcaria—Rumunja, który zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (0:1).

Gra stała na niezbyt wysokim poziomie, przy czym szczególnie nowa linia ataku reprezentacji szwajcarskiej pozostawiała wiele do życzenia. — Najlepszym graczem na boisku był bramkarz rumuński, który interweniował z powodzeniem w kilku niebezpiecznych sytuacjach. Rumuni prowadzili aż do 20 minut przed zakończeniem meczu 2:0, a dopiero pod sam koniec napad szwajcarski zdobył się na skuteczniejszą akcję, obiegając przez dłuższy czas bramkę przeciwnika.

Pierwszą bramkę dla Szwajcarów strzelił w 30 minucie drugiej połowy lewy łącznik Hochstrasser, zaś druga i ostatnia bramka padła z rzutu karnego, podyktowanego przez sędziego węgierskiego Boranyego za sfaulowanie jednego z napastników szwajcarskich przez obrońcę rumuńskiego. Pod koniec gry Rumuni grali niezwykle brutalnie. Bramki dla Rumunji zdobyli Sepi i Kinel.

Ponieważ mecz Szwajcaria—Jugosławia dał również wynik nierozstrzygnięty, przeto rozstrzygnięcie w tabeli rozgrywek o puchar Europy przyniesie dopiero mecz Jugosławia—Rumunja.

Międzymiastowe spotkanie w grach sportowych Łódź—Lwów 3:0.

Lwów, 29 października (Tel.). We Lwowie odbyły się w sobotę trzy międzymiastowe spotkania w hasełkach i koszykówce pań między reprezentacjami Łodzi i Lwowa. W skład drużyny łódzkiej wchodziły zawodniczki z ŁKS i HKS. Na reprezentację Lwowa złożyły się panie Czarnych, Pogoni, Sokola i Droru.

Przebieg poszczególnych spotkań był naogół ciekawy, przyczem zasługujące zwycięstwo we wszystkich trzech konkurencjach odniosły Łodzianki, które przewyższały swe przeciwniczki techniką, zgraniem i rutyną. Na czoło zawodniczek Łodzi wysunęły się Głazewska i Godlewska, najlepszą w drużynie Lwowa była absolwentka CIWF Polomska, występująca jako niestowarzyszona.

Wyniki poszczególnych spotkań są następujące: koszykówka Łódź—Lwów 34:14 (18:7). Punkty dla Łodzi uzyskały Głazewska (18), Gruszczyńska (10), Łapińska, Chałupnikówna i Kwaśniewska (po 2), dla Lwowa: Polomska (10), Sereńówna (3) i Brzozówna (1). Sędziował sędzia Kubiak. Siatkówka Łódź—Lwów 2:1. W hasełkach Łódź—Lwów 11:6 (4:3). Bramki dla Łodzi zdobyli: Wróblewska (7), Kwaśniewska (2), Głazewska i Chałupnikówna (po 1), dla Lwowa wszystkie Polomska.

Mistrzostwa Krakowa w siatkówce.

Kraków, 30 października. Zakończone w dniach 28 i 29 b. m. mistrzostwa Krakowa w siatkówce w konkurencjach dwójkowych i trójkowych cieszyły się znacznym powodzeniem wśród graczy i licznie zbierających się widzów. Startowało około 120 zawodników, przyczem rozegrano w czterech dniach rekordową ilość 140 meczów na 3 boiskach sal gimnastycznych IMK-1.

W półfinałach dwójek pań zespoły Cracovii wyeliminowały Imke i Sokola.

W finale para Keskówna—Kamińska zwyciężyła Pytlówną i Podborską 2:0.

Dwójki panów. — W półfinałach spotkały się trzy zespoły Cracovii i jeden Imki. — W finale dwójka Imki Stok i Czyski zwyciężyła parę Lubowicki i Dudek 2:0 (15:6 i 15:12) zupełnie zasłużenie.

W ub. niedzielę rozegrano w Gdyni mecz piłkarski między reprezentacją Gdyni a KS Gdynia z Gdynią. Zdjęcia nasze przedstawiają fragmenty z tegoż spotkania. Na lewo: drużyna Gdyni i Gdyni przed meczem, na prawo zaś moment strzelenia bramki przez Gdynię — bramkarz Gdyni nie zdążył już złapać piłki.

Bukareszt, 29 października (Tel.). W meczu międzymiastowym rozegranym w Bukareszcie, Bułgaria pokonała rezerwową reprezentację Rumunii 4:2. Sędziował p. Rutkowski (Polska).

Wiedeń, 29 października. (tel.) Vienna—Austria 4:1 (1:1). Sportclub—FAC 1:1 (1:1). Wacker—Liberias 3:1 (1:1), mecz przerwany w 20-tej minucie drugiej połowy z powodu czynnego zaatakowania sędziego przez graczy. Donau—Hakoah 1:0. Przerwane z powodu deszczu. Poza tem odwołane zostały z powodu deszczu mecze Rapid—WAC, Admira—FC Wien, oraz wszystkie mecze w drugiej Lidze z wyjątkiem meczu: Policijny K. S.—Slovan 0:0.

Norymberga, 29 października. (tel.) IFK—ASV (Norymberga) 3:1.

Saarbrücken, 29 października. (tel.) Hertha (Berlin) — Saarbrücken SC 2:2.

Białogrod, 29 października. (tel.) Gradiansky—Concordia 5:1, Jugosławia—Slavia (Sarajewo) 2:1, Hajduk—Primorje 2:1, Hask—Slavia (Osiek) 2:1.

Rotterdam, 29 października (Tel.). Odbijający tournee po Belgii i Holandii zespół DFC ponosi jedną porażkę za drugą. W Rotterdamie po klęsce drużyny praskiej z rezerwową reprezentacją Holandii w stosunku 4:7, Niemcy czescy spotkali się z pierwszą reprezentacją Holandii. DFC tym razem grał nieco lepiej, przegrywając w stosunku 4:6.

Trójki pań. — W tej konkurencji IMCA zremisowała się Cracovia za niepowodzenia w dwójkach, eliminując w półfinałach zespoły Cracovii. W finale trójka IMCI Bartmanowa—Haraschinowa i Wójcicka zwyciężyła partnerki klubowe: Jurkiewiczowa, Piegowa i Sabudowa 15:8 i 15:13. Trójki panów. — W półfinałach znalazły się trzy trójki Cracovii i jedna Imki. Zespół Cracovii Seifert, Stefaniuk i Pisz wyeliminowali w półfinale juniorów swego klubu świetnie zapowiadającą się trójkę Rosicki, Filipkiewicz i Pluciński. — W finale uległ jednak wyrównanej trójce Imki w składzie Czyski, Stok i Wójcicka w stosunku 1:2 (17:15, 6:15 i 9:15) po zacietej i niesłychanie emocjonującej walce.

Ogólnie biorąc, najlepiej prezentowała się Cracovia, wystawiając dużo dobrych zespołów, IMCA walczyła z powodzeniem i zdobyła mistrzostwo w trzech konkurencjach (trójki pań i panów, dwójki panów) na tyle zwycięstw Cracovii (sing. dwójki pań, dwójki pań i dwójki mieszane). Inne kluby na niskim poziomie.

Organizacja zawodów sprawna.

Pływak Warszawy otwierają sezon zimowy.

Warszawa, 29 października (tel.). W niedzielę na otwarcie sezonu zimowego na krytym basenie pływackim AZS w Domu Akademickim rozegrane zostały wewnętrzne zawody pływackie warszawskie AZS-u. Wyniki zawodów były nast.: 60 m. st. dow.: 1) Karpiński 36,5, 2) Makowski 39,6, 3) Szwanowski 49,5, 4) Galkowski 60 m. na wznak: 1) Jastrzębski 45,2, 2) Karpiński.

W biegach II klasy 60 m. klas. i dow. wygrał Brudnicki 58,3 i 42. Sztafeta 3x40: Szwanowski, Olszewski, Thiem 1:12.

Mecz waterpolowy AZS I—AZS II 5:2. Niebawem odbędzie się otwarcie sezonu na basenach Kasy Chorych i w officerskim Jachtklubie.

Zarząd Polskiego Związku Pływackiego zamierza wszcząć starania u czynników miarodajnych w sprawie wznowienia budowy wielkiej pływalni krytej przy ul. Leszczyńskiej.

KRATOCHWILA, pływak warszawskiego AZS, wyjechał wraz ze swą siostrą na dłuższy pobyt do Italii. HOKEISCI LEGJI mają walczyć w r. b. z LTC (Praga) i BKE (Budapeszt).

Uczestnicy wyścigów motocyklowych, zorganizowanych w ub. niedzielę w Wilnie; zwycięzca J. Kalinowski (x) i Kleber.

PROJEKTOWANY WYJAZD POLSKICH PLYWAKÓW BOCHENSKIM I KARLICZKA na zawody pływackie do Pragi 18 i 19 listopada nie dojdzie do skutku, ponieważ Bocheński odbywa obecnie służbę wojskową, a Karliczkowi przeszkadza studja.

WARSZAWSKI KLUB WIOSŁAREK posiada b. piękny tegoroczny bilans turystyczny. Ogółem odbyło się 2821 wyjazdów na ogólną sumę 76568 km. Ponad 3.000 km. przejechała jedna wiosłarka (Meleniewska), ponad 2.000 km., 4 ponad 1500 km., 7 ponad 1000 km. 12 wiosłarek zdobyło srebrne żetony turystyczne, 18 żetony brązowe.

DO HOKEJOWEJ KLASY A w poszczególnych okręgach należą następujące kluby: Warszawa — Legia, AZS, Polonia, Warszawianka, Łódź — ŁKS, Triumf, Union, Wilno — Pogoń, ZAKS, Ognisko, Makabi, Lwów — Pogoń, Czarni, Lechia, Ukraina i 2 niewyznaczone jeszcze kluby, Śląsk — 4 kluby (nawet niewyznaczone). Kraków — Cracovia, Sokół, Makabi, Krynickie Tł i jeden klub niewyznaczony. Poznań — AZS, Lechia, Warta, Stella, Pomorze — TKS, Polonia, Sokół, Wołyń — Pogoń, WKS, Polic. KS. Równe.

KALBARCZYK, łyżwiarski mistrz Polski, odbywa obecnie służbę wojskową w Modlinie.

KPT. THEUER, znany łyżwiarz warszawskiego TL, zmienił ostatnio partnerkę w figurowej jeździe parami i w sezonie nadchodzącym zamiast chorej p. Rudnickiej jeździć będzie z p. Głazewską.

GODLEWSKI, znany hokeista wileński, przenosi się do warszawskiej Legii.

TRZEJ ZNANI HOKEISCI: Ludwiczak (AZS Pozn.), Materski (Legia) i Nowak (Cracovia) odbywają obecnie służbę wojskową.

ZAKOPIAŃSKA LEKKOATLETKA RZUCA KULĄ NIEWIELE NIŻEJ OD REKORDU POLSKI. Ub. niedzieli odbył się w Zakopanem zawody lekkoatletyczne, organizowane przez oddział narciarski Sokola. W zawodach tych niektórzy zawodnicy i zawodniczki osiągnęli świetne rezultaty. M. in. doskonałym rezultatem pochwycić się może znana lekkoatletka i narciarka na terenie zakopiańskim Stanisława Twardówna, która uzyskała w rzucie kulą odległość 11.40 m. Tensamem Twardówna staje w rzędzie pierwszych naszych zawodniczek, gdyż, jak wiadomo, rekord Polski w rzucie kulą dla pań wynosi 12.02 m.

FINAL SZERMIERCZOWY DRUŻYNOWEGO MISTRZOSTWA POLSKI między Legią (zeszłoroczny mistrz), AZS Warszawa, AZS Poznań i Śląskiem KS odbędzie się 8-9 grudnia.

Czy dojdzie do meczu Polska—Sowiety? Co mówi delegat FIFA, prof. Pelikan?

(Wyłączna korespondencja „Raz, Dwa, Trzy“).

Praga, w październiku.

Jeszcze ciągle nie można zamknąć bilansu spotkania warszawskiego. Stale jeszcze wynurzają się refleksje i uwagi, mniejsze notatki i cale artykuły, niekiedy nawet polemiki cięższego kalibru.

Ogarnąć cały ten materiał w jednej korespondencji, która miałaby pretensję do pewnej jednolitości i ciągłości — nie sposób. Niema zresztą potrzeby czynienia tego. Nasze zadanie nie polega przecież na powtarzaniu lada plotek. Z ogromną radością powtórzymy natomiast to, co powiedział przedstawicielowi koncernu prasowego „Ceske Slovo“ poseł czechosłowacki w Warszawie dr Girsu i uzupełnimy to wymurzeniami prof. Pelikana o problemie przyszłego meczu Polski z Rosją sowiecką.

Mecz ten jest dla FIFY bowiem, jak się niebawem przekonamy, naprawdę problemem, a dla Europy będzie ogromną sensacją. Polska bowiem podjęła się ciężkiej

pionierskiej pracy nawiązania stosunków sportowych z Rosją.

Nie ulega wątpliwości, że z chwilą, gdy raz ktoś zburił wreszcie ten mur chiński przesądów i uprzedzeń, odgradzających nas i wszystkich innych od Rosji — pójdzie w ślad za nim cały świat, wszyscy. Myśmy więc wzięli na siebie ten trud. Przeciwnictw i przeszkód będzie niewątpliwie sporo.

W pierwszym rzędzie idzie o stronę formalną tych stosunków. Prof. Pelikan, któremu FIFA powierzyła załatwienie tej sprawy, stanął szlachetnie na stanowisku, że takich rzeczy nie można załatwiać „na gębę“. Rosji nie będzie nikt zmuszał do występowania do FIFY, jeśli tego nie chce. Z Anglią też gra przecież, kto chce i kiedy chce. Dokładniej powiedziawszy, FIFA pozwala każdemu na grę z Anglią.

Nieodwrotnym warunkiem meczu Polska—Rosja i wszystkich innych ewent. spotkań Rosji w Europie jest — umowa. Jakis kawałek papieru choćby, w którymby jasno były określone warunki startu drużyny rosyjskiej w Polsce i odwrotnie. Calkiem wyraźnie: FIFA boi się, aby Rosjanie poza oficjalnym spotkaniem z Polską ap. nie zechcieli potem grać jakichś „propagandowych“ meczów z drużynami robotniczymi. Aby pod płaszczykiem międzynarodowego meczu nie przemycali następnie demonstracyjnych spotkań o charakterze wybitnie politycznym.

To było powiedziane tak trochę prywatnie „między nami“. Nie uważam jednakże, aby były jakiegokolwiek przyczyny, dla których nie mielibyśmy powiedzieć tego sportowcom rosyjskim prosto, meżnie i otwarcie.

Zanim oddamy słowo pp. ministrowi Girsie i prof. Pelikanowi, chcielibyśmy jeszcze raz tylko stwierdzić: wycieczka dziennikarzy czechosłowackich, w ostatniej chwili z różnych względów zmniejszona liczebnie, spełniła jednak w stu procentach swój cel. Nie chcielibyśmy robić wyjątków. Mimo to należy stwierdzić specjalnie, że zwłaszcza „Ceske Slovo“ we wszystkich dziennikach koceru zrobiło na tem polu stanowczo więcej, niż wymaga przyzwoistości i należy się mu za to specjalna wdzięczność.

Za redaktorem Hlavą powtarzamy następujący ciekawy urywek jego rozmowy z min. Girsą:

„Jeśli chodzi o stosunki sportowe polsko-czechosłowackie, mam wrażenie, że będą pogłębiać się i rozwijać stale coraz bardziej, co jest zrozumiałem zresztą i bardzo potrzebnem. Myślę, że nasze sfery sportowe dostają się już na właściwą drogę, t. zn. że

nie lekceważą już swych polskich kolegów, jak to było dawniej.

Jest bezspornym faktem, że sport w Polsce zrobił w ostatnich latach takie postępy, że zasługuje w pełni na to, aby do Polski posyłano tylko pierwszorzędnym sportowców i pierwszorzędne zespoły. Polski sport nie jest być może jeszcze sprawą całego narodu, tak jak u nas, ale to jest na pewno już tylko kwestią czasu. Polacy napewno i w sporcie dopracują się najlepszych wyników, jak świadczą o tem działalność naprawdę świetnego Państw. Instytutu Wych. Fiz. w Warszawie. W ostatnich latach mieliśmy tu w Warszawie dużo o sportowych spotkaniach i powiedziałbym, że w całości osiągnęły one w pełni swój cel, to jest zbliżenie i pogłębienie wzajemnych stosunków. Wrażenie z ostatniego spotkania było bardzo sym-

patyczne; okazało się przede wszystkim, że polska drużyna jest już dziś

przeciwnikiem bardzo poważnym.

Jeśli nasza drużyna nie była z wyniki 2:1 zadowolona, nie decyduje to w niczem. Dla mnie jest o wiele bardziej ważniejszą rzeczą, że gra swa i swem wystąpieniem naprawdę sportowcem i dżentelmeńskiem przedstawili się tu w sympatycznym świetle. To przyznaje im i polska opinia publiczna, choć nie osiągnęła ona jeszcze tego poziomu dojrzałości sportowej, która zmusza publiczność również do zasłużonego aplauzu dla wyczynu przeciwnika.

A teraz przyrzeczony już w uprzednim numerze dalszy ciąg rozmowy z prof. Pelikanem:

Wiem, że Rosja starała się już nawiązać stosunki w footballu z Turcją. Turcy sportowcy grali też już w Rosji i naodwrot. Zdawało się, że FIFA zgodziła się na to pociechu. Tak jednak nie było. Jasne, że organizacja światowa będzie zawsze zainteresowana w tem, aby byli w niej organizowani naprawdę sportowcy z całego świata w danej galei. Musi ona jednak dbać również o to, aby to organizowanie się miało jakiś sens, kierowało się jakimś przepisami. FIFA zażądała od Turcji wyjaśnienia o wyprawie do Rosji i przyjeździe Rosjan do Turcji. Dostała wymagającą odpowiedź, że byli to sportowcy, którzy wy-

stępowali nieoficjalnie nie jako reprezentanci Turcji, ale w barwach „Halk Evi“, tzn. jednego z oficjalnego stronnictwa politycznego w Turcji. Graczy wzięto jednak z największych klubów konstancyńskich Galata Serail Fener Bagtsche i Bechtiktache. Poza tem w r. 1933 jeszcze 5 graczy ze Smirny. Dwa spotkania na sześć, grano jako mecz narodowych reprezentacji. Wie się dobrze, że sport turecki musi być wzięty na subwencje rządowe służące oficjalnej polityce państwa. Mimo to i mimo odpowiedź tureckiej sprawy nie jest jeszcze dla FIFY załatwiona.

Inaczej było z Polską.

Polska zgłosiła oficjalnie, że chce nawiązać z Rosją stosunki we wszystkich gałęziach sportu i prosi, aby FIFA wypowiedziała się o możliwościach rozgrywania zawodów w piłce nożnej. — W Warszawie pertraktowałem więc z ramienia FIFY o tej sprawie z kierownikami Związku polskiego.

FIFA nie zamyśla odpowiedzieć na polski list wcześniej, aż znać będzie projekt umowy obu państw. Stwierdziłem, że dotychczas były to tylko pertraktacje ustne, lecz, że na obu stronach jest prawdziwa rola urzeczywistnienia tych stosunków. Jak tylko pertraktacje te przybiorą konkretne i definitywne formy, nie będzie mieć FIFA napewno żadnych zastrzeżeń.

Roha.

Międzynarodowe zawody lekkoatletyczne w Trieście.

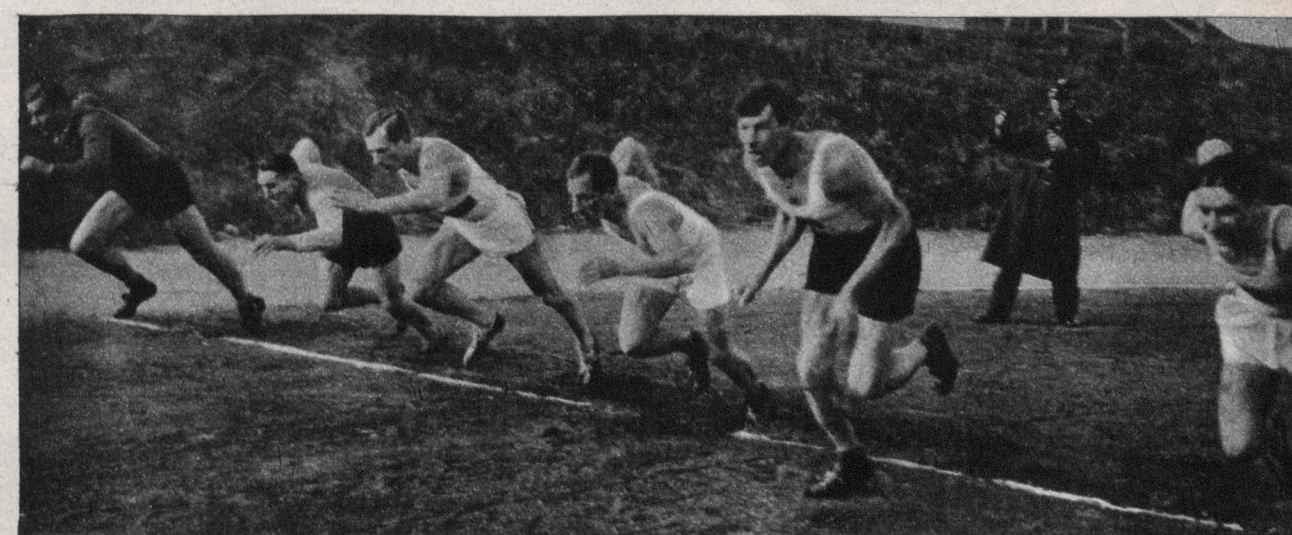
Triest, 29 października (Tel.). W niedzielę odbyły się tu międzymiastowe zawody lekkoatletyczne z udziałem zawodników włoskich, węgierskich i austriackich, które dały następujące wyniki:

Włosi zajęli pierwsze miejsce w następujących konkurencjach: 800 m: Becalli 1:54,3; sztafeta 3x400 m: Pro Patria 3:29,1; 3.000 m: Cerati 9:04,5; dysk: Oberweger 46,43; skok wdal: Tabai 6,63; skok wwyż: Tomasi 1,85; tyczka: Innocenti 3,70.

W innych konkurencjach pierwsze miejsca zajęli: 110 m przez płotki: Kovacs (Węgry) 15,3; 400 płotki: Kovacs 55,3; 4x100 m: Węgry 42,8; 200 m: Paics (Węgry) 22,2; 400 m: Renner (Austria) 49,9.

Z OKAZJI 5-LECIA KLUBU HOKEJOWEGO CZARNYCH W POZNANIU odbyły się zawody Lechia—Czarni, zakończone zasłużonym zwycięstwem mistrza Polski Lechii po bardzo ładnej i efektownej walce. Bramki dla Lechii zdobyli: Radomski i Czełaka. Po południu odbyło się w salach starego Domu Akademickiego uroczyste zebranie.

CRAWFORD PRZECHODZI TAKŻE NA ZAWODOWSTWO. Jak ostatnio doniosła prasa amerykańska, także i Crawford, który zdobył mistrzostwo tenisowe Francji, Australii i w Wimbledonie, który umieszczony jest na pierwszym miejscu w tegorocznej liście światowej, ma zamiar przejść na zawodowstwo. Podobno już podpisał kontrakt z Tildenem i zobowiązał się do wzięcia udziału w wielkim turnieju zawodowych tenisistów, jaki organizuje Tilden w pierwszych dniach stycznia w Nowym Jorku.

Fragment z ostatnich zawodów lekkoatletycznych w Wilnie, bieg na 100 m. Od prawej ku lewej: Strończyk, Wiczorek, zwycięzca biegu, Molicki, Smorgoński, Zylewicz i Fiedoruk.

REDAKCJA

WYDAWCA I NACZELNY REDAKTOR
MARJAN DĄBROWSKI.
RED. ODP. Dr ADAM OBRUBAŃSKI.
TELEFONY: 150-60, 150-61, 150-62, 150-63.

Ogłoszenia: Sirona dzieli się na 3 łamy a 80 mm. — 1 mm. w 1 łamie kosztuje 0.70 zł. — Drobne za słowo 0.15.

Zakłady Graficzne „Ilustrowanego Kurjera Codziennego“, w Krakowie, pod zarządem Feliksa Korczyńskiego

RAZ DWA TRZY.

KRAKÓW
WIELOPOLE 1.

ADMINISTRACJA

TELEFONY N-ra: 150-64, 150-65, 150-66.
KONTO CZEKOWE P. K. O. 412.100.
PRENUMERATA KWARTALNA zł. 3.50.
NUMER POJEDYNCZY 30 GROSZY.

RAZ DWA TRZY...

Najszybszy polski ślizgowiec.

„Miss Evinrude” — najszybsza polska łódź z motorem przyczepnym, na której inż. Maciejewski zwyciężył w ostatnich regatach w Warszawie.

ILUSTROWANY KURIER SPORTOWY